Universitätsbibliothek Paderborn

Aluari Pelagij de pla[n]ctu eccl[es]ie desideratissimi libri duo et indice copiosissimo et marginarijs additionibus rece[n]s illustrati

Alvarus <Pelagius>

Lugduni, 1517

Sext[us] ar. sup[er] iij. c. thren[...]. de q[ui]ntuplici paup[er]tate christi. Quo[d] de[us] p[...] exaudit. De p[ro]prietatibus vrsi moral[ite]r expositis. De multiplici signo christi cui ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-29953

Visual Library

deplorans dicit.quos edu.⁊c.in fide ⁊ moribus:q: nō ꝑ-
uenerūt in virū ꝑfectū vt dimicarēt cōtra exercitū hoſtiū.
inimicus cōſumpſit eos vitio:ū ſcꝫ delitijs niſi qui ſigna
quethau ſra T ſignat in fronte portat. Vn̄ illud Mat.x.
et.xvi.Mar.viij.Luc.ix.⁊.xiiij.ſiquis vult poſt me veni-
re abne.ſe.⁊ tol.cru.⁊c.Reliqui nō effugiēt gladiū furo-
ris dn̄i:quis in eccleſia dediti educati ⁊ nutriti fuerint:q:
inimicus ꝯſumpſit eos in vitijs finientes.vtinā hodie in
eccleſia dei/diem nobis iudicij terribilis dn̄o cōminante
deuenimus voces noſtras ⁊ fleamus.⁊ eccleſia dei ꝓ mē-
bris ſuis/pro magna parte ſceleratiſſimis/vocetur locus
flētiū ſiue lachrymarū. Judic.ij.⁊ hic lachrymas aquas
emittamus lauātes animas:vt euadam⁹ locum illū ge-
hennalē vbi eſt fletus cōtinuus. Mat.viij.xiij.xxij.xxiiij.
et.xxv.ibi erit fletus ⁊c.vbi Bern̄. Fletus erit ob ignem
qui non extinguitur.et Greg. Illic oculi defleāt q̇ hic per
illicitas cōcupiſcētias verſabant. ¶ Macharius faciēs
verbū fratrib⁹ ⁊ plorans ait:ploren⁹ fratres ⁊ producāt
oculi noſtri lachrymas/anteq̄ exeamus hinc:⁊ eamus il
luc vbi lachryme nr̄e corpora nr̄a cōburāt.⁊ fleuerūt oēs
pnī terrā.Sed q: p̄ma eſt flere:vix inuenit q̇ diligat la
mentatiōes. Sed nos ſuper aſinam ſedētes cum Axa.i.
ſup laſciuā carnē:rogemus vt digneꝉ deus arentem ani-
mā irrigare.et ſi nō ſupius irriguū.i.pro celeſti patria lu-
gere ſaltem cōcedat inferius.i.ꝓ pctis. Joſue.xv. Judic.
j.Axa autem montana interpretatur:quia flentes ſolitudi
nē appetūt:et dicaꝉ nobis a chriſto Mat.v.Bti q̇ lugēt.

¶ Articulus Sextus. A

Aleph. Ego chriſt⁹

vel eccleſia. vir viriliter agens. pſ̄.xxvi.g.
xx.g.viriliter agire.xxxij.q. vij.§.ſed illud
ambroſij.ibi.ſciat virū ab ambroſio appel-
latū/non ſexu:ſed animi virtute. Job.j.Erat vir vidēs di
ligēter id eſt cōſiderās.de cō.di.iiij.veniſti. paupertatem
chriſtus in paſſione clementiā et qua oēs diuitie pauper
tatē in ſpū.Mat.v.vel pau.nihilitatē.pſ̄.lxxxvij.pauper
ſum ego.et.lxviij.g.Iterū ego ſum pauꝑ ⁊ dolēs. ⁊ iterū
lxix.ego egen⁹ vero et pauper ſum.Apocaꝉ.iij.in fi.ibi:Et
neſcis quia tu es miſer ⁊ miſera ⁊ pauꝑ ⁊ cecus ⁊ nudus
pſ̄.xxx. Infirmata eſt ī paupꝫtate virtus mea.in virga in-
dignationis ei⁹ nō furoris ſed correctionis.de pe.di.j.ſed
continuo. Iterū.ego vir.Allegori.ꝓ chriſto.Quid enim
mirū ſi paupertatē ſuā quiſq̄ videat:ſed ſicut glorioſior
eſt paupꝫtas chriſti ⁊ mirabilior eſt omnibus diuitijs ſecu
li:qui non rapinam arbitrat⁹ eſt eſſe ſe equalem deo ⁊c.
Philip.ij.Ita hec viſio paupꝫtatis ꝓfundior. Ideo tota
mentis ⁊ corporis intētione ꝯſiderāda eſt.vn̄ pſ̄.xl.Bea
tus qui intelligit ſuper egenū ⁊ pauperē chriſtū. Si em̄
chriſti paupꝫtas ⁊ exinanitio cōmunis eſſet:ſenſu diſcerni
poſſet.nec ſolo intellectu paſceret. Nūc aūt beat⁹ p̄dicaꝉ
q̇ intelligit.bn̄ aūt paupꝫtas admirāda ⁊ inquirēda:quū
ſcōꝝ ſm apl'm paupꝫtas.ij.ad Cor.viij.altiſſima ſit. que
a paucis intelligiꝉ.tanto ergo illa magis admirāda quā
et angeli mirantur.⁊ de qua intellecta beatitudo naſciꝉ.
ſunt quidē bti pauperes ſpū.Mat.v.Sed eo ſpū q̇ iſta
paupꝫtas intelligiꝉ que a ſpū ſctō datur.ait ergo:Ego vir.
q.d.ego cui adſunt oēs theſauri ſapiētie ſcientie. ad Co-
lo.ij.video paupertatem meā quā ſponte ꝓ alijs ſuſcepi:
quā miſeri nolūt intelligere: qui nec oīmodam miſeriam
ſuā volunt aduertere. ¶ Fuit aūt in chriſto principaliter
quadruplex paupꝫtas. Prima quātū ad diuitias corpora
les in natiuitate:q: inuolutus vilib⁹ pānis.Sap.vij. In
inuolumentis nutrit⁹ ſum.Luc.ij.Inuenietis infantem
pānis inuolutū.Bern̄.Nō cōſolanꝉ pāni chriſti ambulā
tes in ſtolis.nō cōſolatur ſtabulū et preſepe amātes pri-
mas cathedras in ſynagogis.Itē ibi ſup illo verbo:Pā-
nis eum inuoluit.Luc.ij.Beda.Qui totū mundū nouo
veſtit ornatu:pānis vilibus inuoluitur:vt nos primā ſto
lam innocentiā ⁊ iuſtitiā vnde lapſus eſt adam.de pe.di.

In xp̄o quadruplex fuit paupertas.

ij.§.romanos.ꝟ.⁊ poſt pauca.recipere valeam⁹ ab eoꝝ
quē oīa facta ſunt. Joā.j. Itē ibi.grecus. O admirabilē
coarctationē et peregrinationē/ quā ſubit q̇ cōtinet orbē
ab initio:captat penuriā:⁊ eā in ſeipſo decorat. Nimirū ſi
voluiſſet venire poterat mouendo celū.cōcutiēdo terrā/
emittēs fulgura.nō em̄ ſic ꝓceſſit.nō em̄ ꝑdere ſꝫ ſaluare
volebat. Joā.iij.ab ipſis p̄mordijs humanā ꝯculcare ſu-
perbiā:atq̄ ideo nō tm̄ homo:ſed etiā hō pauper:⁊ pau-
perē matrē elegit:q̇ caret cunis:qb⁹ natū infantē declinet
Dicit de paupꝫtate matris Chryſo.xxvij.q.ij.ſi em̄. ibi lo-
quēs dicit de dn̄a:Et nihil penit⁹ habētē. Itē Luc.ij. Re
clinauit in p̄ſepio.Beda. Dura p̄ſepis anguſtia cōtineꝉ
cui celuꝫ ſedes eſt:vt nos ꝑ celeſtis regni gaudia dilatet.
qui panis eſt angelorū in p̄ſepio reclinaꝉ:vt nos q̄ſi ſan-
cta aīalia/carnis ſue frumēto reficiat.pſ̄.lxvij. Aīalia tua
habitabūt in ea:paraſti in dulcedine tua pauperi deus.
Itē ſup p:e.c. Pānis inuolutū ⁊ poſitū ī p̄ſepio.Bed.Et
notādū q̄ ſignū nati ſaluatoris datur nō in purpura ad
ornatū:ſꝫ pānis ſqualētibus inuolutū.nō in ornatis au-
ro ſtratorijs:ſꝫ in p̄ſepibus inueniēdū.Apl'us.ij.ad Cor.
viij.Scitis grām dn̄i noſtri ieſu chriſti:qm̄ ꝓpter nos ege
nus fact⁹ eſt quū eſſet diues.Ber. Vere magna abuſio.
nimis magna vt diues velit eē vermicul⁹ ꝓpter quē pau
per fieri voluit dn̄s ſabaoth et deus maieſtatis. Itē idē.
Pauper natus eſt chriſtus:pauꝑ vixit:pauper obijt. Itē
ſuꝑ illud Luc.ij. Reclinauit eum in p̄ſepio.Chryſo. O ſi
mihi liceret illud p̄ſepe videre ī quo dn̄s iacuit. Nūc nos
chriſtiani q̄ſi ꝓ honore tulim⁹ lutū ⁊ poſuim⁹ argentū:ſꝫ
illud mihi p̄cioſius eſt qđ ablatū eſt. Argentū ⁊ aurū mi
reꝉ gentilitas:chriſtiana fides miretur illud luteū p̄ſepe
qui in iſto p̄ſepi natus eſt aurū cōdēnat et argentū.non
condēno eos q̇ honoris cauſa fecerūt vaſa aurea.xij.q.ij.
aurū.ſed admiror deū q̇ creator eſt mundi:q̇ nō inter au-
rū ⁊ argentū:ſꝫ in luto naſciꝉ. Itē. Vir iſte chriſtus pauꝑ
cōuerſatiōe:q: ſine hoſpitio.Hiere.xiiij. Quare futur⁹ es
quaſi vir vagus:q: nō habuit domū ꝓpriā ad manendū.
Mat.viij.⁊ Luc.ix.vulpes foueas habēt ⁊c.vbi Beda.
Quid me ꝓpter diuitias/⁊ hui⁹ ſeculi lucra cupis ſequi:
quū tante ſim paupꝫtatis/vt nec hoſpitiolū quidē habeā
nec modo vtar tecto. Itē Chryſo.in ſermone de ꝓditione
iude:Quos inq̄t p̄cioſorū marmorū pompa delectat:co
gnoſcāt chriſtū dn̄m oīm/q̄ locum in quo caput inclina-
ret:nō habuit.⁊ ideo diſcipuli ip̄m interrogant:Ubi vis
ꝑemus tibi comedere paſca: Mat.xxvi. Mar.xiiij. Ibi
etiā Chryſo. Aſpice q̄liter paupꝫtatē quā dn̄s docuerat:ꝑ
opa demōſtrat.nō erat ei mēſa.nō cādelabrū.nō domus.
nec quicq̄ aliud taliū. Itē ſuꝑ illud Mar.xj.Et introiuit
hieru̇m in templū.Beda.Hoc q̄ꝫ intelligēdum eſt:q̄ tan-
te dn̄s fuerit paupꝫtatis:et ita nulli ſit adulatus:vt in vr-
be maxima nullum hoſpitium:nullam manſionem inue
niret:ſed in agello paruulo apud lazarū ſororeſq̄ eius
habitaret.eorum quippe vicus bethania erat. Unde ſe-
quitur. Et circumſpectis omnibus ſiquis eum hoſpitio
ſuſciperet: quum iam veſpera eſſet hora: exijt in betha-
niam cum.xij. ¶ Itē pauper in morte:quoniā nudus pe
pendit in patibulo.Gen̄.xxvij. Nudauerūt eum tunica
talari.pſ̄.xxj.diuiſerunt ſibi veſtimenta mea. vt per cru-
cem reducat nos ad ſtatū innocentie.xij.q.j.dilectiſſimis.
viij.di.§.j. In quo p̄mi parētes nudi erant et non erube-
ſcebant.de pe.di.ij.§.romanos.ꝟ.aꝉ.c.ſed nec adam. ⁊.c.
ſe.vt cognouerunt. Bern̄. Uide pauperem chriſtum na-
tum ſine hoſpitio:iacentem inter bouem et aſinum in p̄-
ſepio inuolutum vili panniculo: fugientem in egyptum
cum ioſeph et matris conſortio in exilio:ſedentem in aſi-
no:nudum in patibulo. ¶ Item pauper poſt mortē non
habens propriam ſepulturam. Matth.xxvij. ibi: Et po-
ſuit illud in monumēto ſuo nouo. Anſelm⁹ in li.de ſacra-
mētis. Pauper ita fuit chriſt⁹ vt veniēs in mūdū/nō ī ſua
ſed in aliena domo naſcereꝉ: natus ꝓpter inopiā loci in
preſepio brutorum aīalium ponereꝉ:et viuēs in mundo

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

non haberet vbi caput ſuū reclinaret: nec moriens vnde
nuditatē ſuam tegeret. Nec mortuus vbi volueret. Nec
Scđa paupertas. ſepulcrū aut locum vbi corpus mortuū locaretur. ¶ Secūda pauptas fuit in iſto viro chriſto quātū ad potentiā:
qñ pmiſit ſe capi ⁊ crucifigi. Unde Hiere. xiiij. Quare futurus es velut vir vagus: et fortis qui ſaluare nō poteſt.
Hinc eſt ꝙ princeps ſacerdotū deridebat eū dicēs Mat.
xxvij. Luc. xxiij. Alios ſaluos fecit: ſeipm nō pōt saluū facere. vbi Hiero. Etiam nolētes cōfitentur ſcribe ⁊ phariſei: ꝙ alios ſaluos fecit. itaqꝫ veſtra vos cōdemnat ſentētia: qui em̄ alios ſaluauerat: vtiqꝫ ſi vellet ſeipm ſaluare
poterat. Item ibi Bern. Quū ſit ipſe ſalus: ſaluatione
non indiget: ſꝫ opatur ſalutē noſtram. nec caudā patitur
deeſſe ſacrificio veſpertino hoſtie ſalutaris. Nā quū ſalu⁹
eſſe non poſſit niſi q pſeuerauerit vſqꝫ in finē. Mat. xxiiij.
et. x. de pe. di. ij. §. euidēter. ℣. ppter. ⁊. ℣. item illud. quanto min⁹ poterit eſſe ſaluator. Item Abacuc vlt. ibi: Abſcondita eſt fortitudo eius. et Eſa. l. Faciē meā non auerti ab increpantib⁹ et cōſpuentibus in me ⁊c. Aug. Inuenio fortem ieſum. in pncipio erat verbū Joā. j. Inuenio
infirmū ieſum. verbum caro factū eſt. Fortitudo eius me
creat: īfirmitas me recreat. Amb. Pauptas tua patrimoniū meū ē. infirmitas tua ſanitas mea ē. plus debeo iniurijs tuis quib⁹ redēptus ſum: ꝙ opib⁹ tuis quib⁹ creatus
Tertia paupertas. ſum. ¶ Tertia pauptas fuit in eo quātū ad ſapiētiā. vñ ⁊
dicebāt iudei: Demoniū habet et inſanit: qd eū auditis?
Joā. vij. viij. ⁊. x. Luc. xj. ⁊ Mat. xij. In pncipe demoniorū eijcit demonia. Unde iterū interrogat⁹ a pilato nihil
rñdit ita vt miraret pilat⁹. Mar. xv. vbi Theophil⁹. Mirabat aūt pilatus: q: quū doctor legis eſſet eloquēs ⁊ potēs reſpōſione ſua corū accuſatiōes infringere: nō reſpōdebat quicꝙ: ſed magis accuſatiōes viriliter ſuſtinebat.
Quarta paupertas. ¶ Quarta pauptas quātū ad pulchritudinem: q: iſte in
quē deſiderāt angeli pſpicere. j. Pet. j. Et cui⁹ pulchritudinē ſol ⁊ luna mirantur, ſm Amb. ceſus alapis: ſputis
illitus deformat. Eſa. liij. Non eſt ei ſpecies neqꝫ decor.
Bern. Facies pulchra p filijs hoim. ſputis iudeoꝝ deturpatur. Iterū idē. Uultū tuū bone ieſu in quē deſiderant
angeli pſpicere: ſputis inquinauerūt: manibus pcuſſerūt: velo p deriſione operuerūt. Idē. Intuere pannis ſordidū: plagis liuidum: ſputis illitum: morte pallidū et ni
Quinta paupertas. grū. ¶ Paupertas qūta addenda eſt in chriſto q maior
ſuperiorib⁹ eſt: ſcꝫ quātū ad ppriā volūtatē. Joā. vj. Quia
deſcēdi de celo nō vt faciā voluntatē meā: ſꝫ voluntatem
eius qui miſit me pris. vbi Aug. Propterea em̄ aia a deo
exijt: q: ſupba erat. ſupbia em̄ eiecti ſum⁹: hūilitate regredimur. Medicus em̄ qñ egritudinē diſcutit ſi curet qd p
aliquā cauſam factū eſt: ⁊ ipam cauſam nō curet: ad tempus videt mederi: ſed cauſa manēte morbus repetitur.
Ut ergo cauſa oim morborū curaret. i. ſupbia, deſcendit
et humilis factus eſt filius dei. Quid ſupbis homo: fili⁹
dei ppter te humilis factus eſt. Puderet te fortaſſe imitari hoiem humilē: ſaltē imitare humilem deum. Hec em̄
cōmendatio humilitatis eſt. Nō veni facere voluntatem
meā: ſꝫ volūtatem ei⁹ q miſit me. Supbia quippe facit voluntatem ſuā: humilitas volūtatem dei. Item idem ibi.
Ideo eum qui ad me venerit nō eijciā foras: q: non veni
fa. vo. me. humilis veni humilitatē docere. Qui ad me venit incorporat mihi: ⁊ humilis fit: q: nō facit voluntatē
ſuā ſꝫ dei. ⁊ ideo nō eijciet foras: quia quū ſupb⁹ eſſet homo: eiect⁹ eſt foras. ad me em̄ venire nō poteſt niſi humilis. non mittit foras niſi ſupbia. qui ſeruat humilitatē: nō
labitur a veritate. Itē Luc. xxij. idem Mat. xxvj. ⁊ Mar.
xiiij. ibi. Uerūtamē nō mea volūtas: ſꝫ tua fiat. vbi Dionyſius alexādrin⁹. Perfectiſſim⁹ aūt modus tētationes
euitandi manifeſtat hic quū dicit: verūtñ nō mea vo. ⁊c.
Dices em̄ inexptus eſt malorū. Uult aūt nobis bona largiri ſupra illud qd petim⁹ vel intelligim⁹. Ergo pfectā voluntatē pris quā ipſe nouerat petit ſortiri effectum. que
eadē eſt et ſua ſm deitatem. Renuit autē impleri humanam voluntatē quam dicit ſuam paterna voluntate minorem. Item ibi Athanaſius: Geminū quidē velle hic
oſtēdit. alterū quidē humanū quod eſt carnis: alterū diuinū. Humanitas em̄ ob carnis fragilitatem recuſat paſſionē: ſed diuinus ei⁹ affect⁹ affectanter eam ſubijt eo q
non eſſet poſſibile eum detineri a morte. ¶ Sequitur in
Thre. In virga indignationis ei⁹. Hac virga chriſtus pcuſſus eſt. Eſa. liij. Propter ſcelus ppli mei percuſſi eum.
Non ꝙ indignatiōe dignus eſſet: ſed pplus ꝓter quem
pcuſſus eſt a patre. ¶ Itē admonetur eccleſia militās videre paupertatem ſuā et miſeriam ꝙ diu peregrinat in
terris: ⁊ pcutiunt mēbra eius indignatione diuina: vt humilietur ⁊ couertant: q: caſtigat deus omnē filiū quē recipit. Prouer. iij. Heb. xij. Apocal. iij. de pe. di. ij. ſi enim.
Si em̄ pater filiū ppriū virga paſſionis pcuſſit: quāto
magis mēbra: vnde ſup illud Ezech. j. Cū fieret vox ſup
firmamentū ⁊c. Greg. Scti quiqꝫ quū ipm vnigenitum
quoqꝫ flagellatum ex ſententia patris in hoc mūdo cōſpiciunt: deponunt ſiquid de ſuis meritis pſumunt. Nam ſi
hinc ipſe ſine flagello nō exijt qui ſine pctō venit: quō flagellis digni non erunt qui huc cū peccato venerint? Hiere. xlix. Ecce quibus non erat iudicium vt biberēt calicē
bibētes bibēt: ⁊ tu quaſi innocēs relinqueris? Itē quodl
libet mēbrū de eccleſia ad deū cōuerſum poſt pcuſſionē dicit, Ego vir ⁊c. propterea em̄ deus tribulatiōes mittit vt
homo humiliet ⁊ cognoſcat paupertatē ⁊ nihilitatē ſui.
Un̄ ſm Iſaac. de vita cōtēplatiua. Regulariter humilitas q eſt cognitio ppꝛie infirmitatis ⁊ paupratis: niſi p
tribulatiōes nō acquirit. quā ſiquis patienter portat premiū cōſequet. pſ. ix. Patientia pauperū nō peribit in finē. ¶ Quis autē cogitare poſſet quāta eſt hūana pauptas ⁊ miſeria exterior ⁊ interior. ppter qd homo ille adi
deſcēdēs dicitur a hierlm pacifica. i. paradiſo terreſtri in
hiericho. i. in defectu. Luc. x. quia homo miſer et mēdicus
aliūde cogitur oia vendicare. victum a terra. veſtitum ab
aialibus. adminiculū a iumentis. reſpiramē ab aere. Inde eſt illud poeticū. Ueſtes qs geritis ſordida lana fuit.
Unde increpat dñs iactantiā ſupborū diuitū huius mūdi. Apocal. iij. Dicis ꝙ diues ſum ⁊ nulli⁹ egeo: ⁊ neſcis
q: tu es miſer ⁊ miſerabilis ⁊ paup: ⁊ cecus ⁊ nudus. vñ
Seneca. Si quē vere vis eſtimare: nudū inſpice: ponat
pr̄imoniū ⁊ honores ⁊ alia fortune mēdacia: pfecto ſicut
ait poeta, Moueret cornicula riſum furtiuis nudata colorib⁹. ¶ Quāta paupertas ⁊ miſeria, in carcere ſumus.
Job. vij. q: circūdediſti me carcere. ⁊. pſ. cxlj. ſm aliā trāſlationē, educ de carcere aiam meā. in quo ligatus eſt homo. et ſeptē penalitatib⁹ vinculat⁹: que ſunt fames et ſitis, frigus et calor, labor et dolor. propter iſtam paupertatem nobis innatam: dicit Paulus. j. ad Cor. iiij. quid
habes quod non accepiſti? et Gal. vj. Si quis exiſtimat
ſe aliquid eſſe quum nihil ſit. ei paupertas. Sed paupertas maior que eſt in homine: eſt ſuam non cognoſcere paupertatem. tamē pauperes ⁊ mēdici oramus: Panem noſtrum quotidianum da nobis hodie. Math. vj.
Luc. xj. de cō. di. ij. in calice. in fi. vbi dicit Aug. Qui panē
quotidianū petit: diues eſt aut pauper. Hui⁹ paupertatis
cognitionē habebat q dicebat. pſ. lxviij. Ego ſum paup
et dolens. vbi dicit glo. Non gementi inopi quis ſubueniet? quis ſatiabit pauperē non dolentē? ve pauperi dicti: quia, Diues ſum ⁊ nullius egeo. Apocal. iij. Ue pauperi ridenti. pauperi inſolenti. pauperi ſectanti mania:
dū mēdicātibus alijs diſtribuit alimonia vite. ¶ Aleph
me minauit. ℣ſus. Quū grex minat: lupus illi determinatur. ¶ Quaſi leproſum ⁊ abiectū. ⁊ adduxit in tenebras
tribulatiōis. Et nō in lucē. pſperitatis. Me minauit ⁊c.
quū. ſ. pr̄ voluerit ꝯhere filiū i infirmitate. ⁊ reputat⁹ ē q̄ſi
leproſus ⁊ pcuſſus a deo. Eſa. liij. q̄ſi i tenebras: ⁊ nō i lucē duct⁹ eſt: ſꝫ tenebre eū nō cōprehēderūt. Joā. j. Eccleſiā quoqꝫ cū minis ⁊ terroribus. ſubijcit adducit in tenebras afflictionis: ⁊ non in lucem preſentis proſperitatis.

Aleph

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

¶ Aleph. Tantū in me vertit. in labore hominū ſunt: nō
in alios q̄ in labore hoim non ſunt: ⁊ cū hominibꝰ non fla
gellabunt. pſ. lxxi. ſed cū demonibꝰ. Vertit. iuuādo cedē-
do ⁊ parcendo. Et cōuertit manū ſuā ⁊ vindictā operatio-
nem. Tota die aſſidue. Tota vita ſanctorū ⁊ dies eſt. Job.
vlti. in fi. Mortuꝰ eſt Job ſenex ⁊ plenꝰ dierū. Greg. Dies
eſt vita iuſti. pſ. xviij. Dies diei eruc. ⁊c. Aug. chriſtianus
chriſtiano. ⁊ nox nocti. iudeꝰ iudeo. Prouer. iiij. Juſtorū
ſemita q̄ſi lux ſplendēs ꝓcedit ⁊ creſcit vſqꝫ ad ꝑfectā diē
de pe. di. ij. nō reuertebant. vbi Greg. In eorū namqꝫ aīo
bonū deſideriū atqꝫ intellectꝰ lucis intime iam pars diei
eſt. ¶ Iterū. Tātū in me ⁊c. Hoc quoqꝫ ad caput chriſtū
⁊ mēbra eccl'ie eque refert. Quicūqꝫ em̄ pie volunt viue-
re in chriſto: ꝑſecutionē patiunt. ij. ad Timo. iij. quorū vox
eſt em̄ in me ⁊c. Alios em̄ nō corrigit: ſed libere vagari ꝑ-
mittit eccl'iam non tam de iudeis q̄ gentibꝰ multis diſci
plinarum affligit languoribus. Manū ad flagellandū
mittit: q: caſtigat oēm filiū. Prouer. iij. Heb. xij. Apoc. iij.
quē recipit: ⁊ clementer cōuertit vt miſereatur. pſ. xcviij.
Deus tu ꝓpitius fuiſti eis: ⁊ vlciſcens in oēs adinuē. eo-
rum ⁊c. vbi expoſitor dicit. Non odij: ſed pacis eſt talis vl
tio: qua flagellat filiū ne pereat. nec ſe iudicē dn̄s exhibet
ſed amicū. Zelus dn̄i exercituū facit hoc. dum in virga ⁊
verberibus iniquitates viſitat ⁊ peccata. Cōuertit ergo
manum parcendo auxiliādo eis: quos emēdat puniēdo.
De alijs aūt dicit. pſ. lxxij. In labore hoim nō ſunt: ⁊ cum
hominibꝰ nō flagellabunt. ſubaudi: ſed cum demonibus
de pe. di. i. ſerpens. ¶ Beth. Vetuſtā. quaſi q̄s tam miſe-
ro nō miſereat. Fecit pellē meā. vetuſtā inquā peccato. Et
carnē. plebē fragilem. Contriuit oſſa mea. fortiores in ec-
cleſia. vij. q. i. §. hoc tūc. ꝟ. eſt ⁊ aliud. Vetuſtā. nō vetuſta-
te peccati chriſtꝰ afficit: ſed mēbra eius vitijs inueterata
corrūpunt. qđ cōmuniter deplorat ⁊ caput ⁊ corpꝰ. vnde
Dauid. pſ. vi. Inueteraui inter oēs inimicos meos. Ba-
ruch. iij. Inueteratꝰ es in terra aliena. Semit chriſtus vel
eccleſia: q: quidā afficiūtur peccati macula. Quaſi pellis
inueterata ⁊ pctm̄ ꝑtinet ad vetuſtatē: virtus ad nouitatē
vnde exuentes veterē hoiem cū actibus ſuis: ⁊ induētes
nouū. Ephe. iiij. Hac vetuſtate cōfecta eſt eccl'ia: q in pre-
ſenti non pōt eſſe ſine macula ⁊ ruga in mēbris. q: ſi dixe
rimus q̄ peccatū non habemꝰ: noſmetipſos ſeducimꝰ: et
veritas in nobis nō eſt. i. Jo. i. ⁊c. de pe. di. ij. ſi em̄. ¶ Alie
ſunt pelles Salomonis. Canti. i. id eſt chriſti cuiꝰ pelles
ſunt oēs ſancti. q̄ ſe cū chriſto mortificantes ⁊ crucifixerūt
carnē ſuā cū vitijs et cōcupiſcentijs. Gala. v. Dātes pellē
ꝓprie mortificationis pro pelle. i. pro ſaluatione aliorum
Job. ij. Conſtat em̄ ſanctos paſſionibus traditos eſſe: vt
ipſorū ⁊ aliorū aīe ſaluarent: doctrina ⁊ exēplis informā
de. Per carnē vniuerſa plebs in corpore chriſti q̄ſi mollis
⁊ tenera ſignificat. pſ. xxvi. Dū appropiant ſuꝑ me nocen
tes vt edāt carnes meas. Niſi em̄ in vetuſtate pcti carnes
eſſent: eſca inimicorꝫ nō eſſent. Cōtriuit oſſa mea. i. fortio-
res: q: in paſſione chriſti etiā apoſtoli ſunt cōtriti: ⁊ timo-
re diſperſi. Mat. xxvi. Hoc deū feciſſe dicit: q: iuſto iudi-
cio ꝑmiſit. ¶ Beth. Edificauit in gyro meo. ⁊ circūdedit
me. Circūdederūt chriſtū cū laternis ⁊ facibꝰ ⁊ armis. Jo.
xviij. ⁊ Luc. xxij. circūdedit me ne poſſem effugere. Felle ⁊
labore. pſ. lxviij. dederūt in eſcā meā fel ⁊c. ¶ Edificauit
vox eccl'ie gementis: imo chriſti in mēbris ſuis. qui in paſ
ſione deprehēſus inq̄t. Traditꝰ ſum: ⁊ non egrediebar. in
pſ. lxxxvij. q: edificauerat ſcꝫ pater in gyro obſidionē: q̄ſi
cū armis ⁊ fuſtibꝰ circūdederūt: ⁊ vinctū ante preſidem
adduxerūt. Hoc vallo circūſepta q̄ſi felle amaritudinis
⁊ labore tribulationis afflicta eſt hūanitas chriſti. ſic etiā
vallatus ad paſſionē ductus: ⁊ ibi cibatꝰ eſt felle ⁊ labore
In felle ⁊ amaritudo tribulationis in mente deſignat. In
labore tribulatio. in carne. vt integra chriſti paſſio intus
⁊ extra intelligat. vt homo q̄ peccat cū aīa ⁊ corpore libē
ter eaſdē paſſiones quotidie in eccleſia patit chriſtꝰ que
eſt de carne eiꝰ ⁊ de oſſibus. Ephe. v. vt cōpleat ea que de-
ſunt paſſionibꝰ chriſti. ad Col. i. Unde dicit. edificauit in
gyro. Eccl'ia em̄ obſeſſa oibꝰ malis inter ſcorpiones habi
tat. Ezech. ij. vbi eſt ſedes ſathane. Apoca. ij. ſoror eſt dra-
conū ⁊ ſocia ſtrutionū. Job. xxx. hereticorꝫ vallat exercitu
A falſis fratribꝰ q̄ſi felle ⁊ aceto potat. xciij. di. ſi inimicus.
Undiqꝫ opprimit tormētis ꝑſecutorꝫ. vij. q. i. §. hoc autem
Huic ſeculi adulant et carnis blādiunt deſideria. Hoſtis
antiquꝰ vndiqꝫ tendit inſidias. Vn̄ recte clamat. Edifica
uerit in gyro meo. vnde pſ. liiij. Quis dabit mihi pēnas
ſicut colūbe ⁊ volabo ⁊ requieſcā. vij. q. i. §. hoc aūt. vbi Gra
tianꝰ tractat de iſta eccl'ie ꝑſecutione occulta ⁊ manifeſta
¶ Beth. In tenebroſis iferni vel ſepulcro. pſ. lxxxvij. Po
ſuerunt me in lacu inferiori in tenebroſis ⁊ vmbra mortis
Collocauit me. verbū chriſti. pater collocari ꝑmiſit. Qua
ſi mortuos ſempiternos. q: non vere. q: tertia die reſurre-
xit. Mat. xxviij. Et in ſymbolo. credo. inter mortuos liber
pſ. lxxxvij. ¶ In tenebroſis. Paſſio Hieremie chriſti paſ
ſionem ſignificat. chriſtꝰ em̄ pro nobis mortuꝰ eſt. nō mor
tuis ſeculi: qui in mercedē iniq̄tatis recipiūt mortē. et ex
ꝓpagine peccati. de con. di. iiij. c. ij. Vn̄ q̄ſi mortuos ſempi
ternos. Licet em̄ mortuꝰ fuerit. ex de cele. miſ. cū marthe.
§. et eo. ⁊. cum quadā. §. i. collocatꝰ tm̄ in tenebris vel infer-
ni ſcꝫ limbi patrū: vel ſepulcri vel paſſionis. ſed nō mortuꝰ
ſempiternꝰ. q: inter mortuos liber. pſ. lxxxvij. q: ſine pctō
vnde cito reſurrexit. Et ecce mēbra lugere habēt: q: amiſ-
ſo lumine interiori in peccatorum tenebris collocata. nec
ſeipſa quantū ſint miſera: q̄ in felicia: q̄ malis oppreſſa iā
nudata bonis videre poſſunt. Hoc em̄ maxime conat ini
micus ⁊ vt anima lumē amittat: nec amiſſum recipiat. Hic
Philiſtei Samſon oculos eruerūt. Deinde ad molā mit-
tūt: vt ābulās in circuitu nūq̄ viā vite īueniat. Judic. xvi.
Hinc Sedechie oculos Nabuchodonoſor effodit. dein-
de vinctū in caueā Babylonis deiecit. iiij. Reg. vlt. Quū
aūt talia mēbra adhuc in carne deuicta plorāt: nō ſunt ve
re mortua: ſed q̄ſi. q: datur eis locꝰ penitētie anteq̄ vrge-
at ſuper ea puteꝰ os ſuū. pſ. lxviij. q: miſerāte deo de pro-
fundo iniq̄tatis ad vitā redeūt. de pe. di. i. §. ex ijs itaqꝫ. ad
fi. ¶ Gymel. Circūedificauit. pſ. cxiiij. Circumdederūt
me dolores mortis. cohortes iudeorꝫ. Aduerſum me. vt
non egrediar. pſ. lxxxvij. Traditꝰ ſum ⁊ nō egrediebar de
manibꝰ inimicorꝫ. de laqueis peccatorū. Aggrauauit cō-
pedē meū. Hieremias in carcere cōpeditus erat. Hiere.
xxxij. hiſtorice. chriſtꝰ ligatus a iudeis allegorice. aīa a vi-
tijs tropologice. ¶ Circūedificauit. alleg. ac ſi chriſtꝰ di-
cat. Excitauit aduerſum me pater corda iudeorꝫ. circūedi
ficauit cohortes vt nō egrediar de manibus eorū: donec
impleant vaticinia ꝓphetarū. Eccleſia quoqꝫ cōcluditur
dogmatibꝰ hereticorū. vallat ſupplicijs peccatorū vel ꝑ-
ſecutorū. qđ deplorās ⁊ totū deo attribuit: cuiꝰ iudicio fit.
Aggrauauit cōpedem meū. i. inanitatem tormentorum
pſ. ciiij. Humiliauerunt in cōpedibꝰ pedes eiꝰ. Vel dece-
ptionem. qđ frequēter cōtigiſſe nemo dubitat. ſed habet
anchorā ſuā. i. ſpem in celo: Hebr. vi. deſuꝑ: ne huiuſmo-
di fluctibꝰ ſubmergat. i. q. iiij. turbatur. Mēbra eccl'ie ſce
leribus aggrauata ne poſſint euadere formidant: quorꝫ
fuit corruere: ſed miſeretis dei eſt eruere. vn̄ cōcluſa carce
re peſſime captiuitatis ⁊ nō poſſunt egredi ad libertatem
bone actionis. Aggrauant cōpedes: quoties iniq̄tatem
iniquitati apponimꝰ funibus peccatorū noſtrorum con-
ſtringimur. Prouer. v. His aggrauati cōpedibꝰ ⁊ pium do
minū indeſinenter oremꝰ. vt propter importunitatē acci-
piamꝰ qđ petimꝰ. Luc. xi. de pe. di. i. importuna. Greg. Im
portunitas deo placet: que ingrata hominibꝰ eſſe ſolet.
pſ. cxliiij. Prope eſt dn̄s omnibꝰ inuocantibus eū: alioqn
ad patriam tranſire non poterimus. obſtruxit em̄ nobis
viā cōcupiſcētia oculorū: voluptas carnis: et ſuperbia vi-
te. i. Joan. ij. Iſtis cōpedibus ligantur potentes eccleſie:
qui ⁊ reges dicunt: regnantes male in carne. pſ. cxlix. Ad
alligandos reges eorū in compedibꝰ ⁊c. Et vtinā ferrea
eſſent hec vincula: ⁊ timerent. Augu. Ferrea ſunt vincula

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

q̄ diu timent.ament:ꝛ aurea erūt. Itē Hiere.lij. Oculos
Sedechie eruit:ꝛ fixit eū cōpedibus.pſ̄.ciiij. Humiliaue
runt in cōpedibus pedes ei⁹. Itē pſ̄.cxlv. Dn̄s ſoluit com
peditos. Aug. Ligat qui ſoluit cōpeditos.ligno ſuſpēdit
ꝛ erigit eliſos.aceto potat fons vite. Bern̄. Uide hō quo
amore te dilexit deus:vt veſtigia ei⁹ imiteris.pro te ligat⁹
eſt:vt te a vinculis peccatoꝝ ſolueret. ¶ B Gymel. Sed
et quum clamarem ꝛ rogarem.vox chriſti. Pater ſi fieri
poteſt tranſeat a me calix iſte. Mat.xxvj. Excluſit oratio/
nem meam. aīa peccatis obſiſtentibus non auditur.pſ̄.
xvij. Clamauerūt:nec erat q̄ ſaluos faceret.q: cū ſuperbia
clamauerūt ad dn̄m.nec exaudit eos: q: cauſas cōtra q̄s
orabant non abſciderūt ſm̄ Climacū in gradu de ſupbia
ꝛ pſ̄.cviij. Et oratio eius fiat in peccatū.de pe.di.iij.nihil.
Ioā.ix. Scim⁹ autē q: peccatores de⁹ nō exaudit.volētes
ſcꝫ i pctō remanere.j. Ioā.iij. Chariſſimi ſi cor nr̄m nō re/
prehenderit nos:fiduciā habem⁹ ad deū vt quicq̄d petie/
rimus/recipiem⁹ ab eo.vn̄ pſ̄.lxv. Iniquitatē ſi aſpexi in
corde meo:nō exaudiet de⁹. Greg. Quādo is q̄ diſplicet/
ad intercedendū mittit:irati anim⁹ ad deteriora ꝓuocat
iij.q.vij.in grauib⁹.xlix.di.§.ſi.aīs peccator:ad deum re
uerti volētes deus exaudit. Un̄ Aug.ſuper illo verbo pre/
dicto Ioā.ix. Scim⁹ ꝛc.ait. Adhuc tn̄ inūctus loquit:nā
ꝛ pctōres exaudit de⁹.ſi em̄ non:fruſtra publican⁹ diceret.
Luc.xviij. Deus ꝓpiti⁹ eſto mihi peccatori.ꝛ ex iſta cōfeſ/
ſione meruit iuſtificationē:quō iſte cecus illuminationē.
Siq̄s etiā orat pro aliq̄ cui⁹ ꝑuerſitas orōni reſiſtit:vt ꝓ/
poſitum peccandi:maxime perpetm̄ in ſpiritumſanctū.de
quo Mat.xij. Mar.iij.xv.di.q̄lis. Que ſunt pctā in ſpiri
tumſanctū legit ꝛ no.de pe.di j.§.pōt.etiā in gloſ.pctm̄ in
ſpiritumſanctum.non impetrabit.ſicut nec Hiere.cui dn̄s
ait. Hiere.vij. Noli orare pro populo hoc.nec adſumas ꝓ
eis laudē ꝛ orōnē:ꝛ non obſiſtas mihi:q: non exaudiā.de
pe.di.j.ꝑdixerat.ꝛ Hiere.xv. Si ſteterit Moyſes ꝛ Samu
el cōtra me:nō eſt aīa mea ad populū iſtum.ad hoc.l.diſt.
ſiq̄s. ¶ Gymel. Cōcluſit vias meas.i.itinera ſanctarum
ſcripturarū. Ioā.j. Dirigite viā dn̄i ſcꝫ ꝑ ſanctaꝝ ſcriptura/
rum predicationes. Lapidibus quadris.philoſophorum
quadratis eloquijs.ne recto tramite fidei citius ad eter/
nam ꝑueniant patriā. Lapidibus qua.quatuor affectib⁹
hinc cupiūt metuūtq; dolent gaudentq;.dicit Uirgilius
enei.vj. ¶ Quatuor aūt ſunt affect⁹ animi:q̄ ſm̄ Aug.q̄ſi
quedā principia ꝛ cōis materia ſunt oīm vitiorū atq; vir/
tutum.ſcꝫ timor/ꝛ dolor:ſpes ꝛ gaudiū.vel quatuor lapi.
logica arithmetica geometria aſtronomia.q̄ non ſunt ſci
entie pietatis.de q̄bus.xxxvij.di.nōne.et.c.oēm vim.q̄ pa/
lea eſt.ꝛ.§.ſed ꝛ cōtra legit.ibi.qđ infideles nō putant.q:
non legūt in euāgelijs ꝛ ꝓphetis aſtrologiā:ꝛ alia hmōi
que deſpecta ſunt.q: nihil valent ad ſalutē.ſed mittūt in
errorē.ꝛ.c.ſiquis grāmaticam. Semitas meas ſubuertit.
ſubtiliſſimas ſcꝫ diuinaꝝ rerum intelligētias ſeculari do/
gmate ſubuerti permiſit.ſicut fit Parrhiſijs ꝛ in Anglia
Oxonie. ¶ C Deleth. Urſus inſidians factus eſt mihi
diabolus in mēbris. Leo in abſcōdito in ſcipſo q̄ circumit
querens quē deuoret.iij.q.j.nulli.pſ̄.ix. Inſidiat in abſcō/
dito q̄ſi leo in ſpelunca ſua.de pe.di.ij.ſi em̄.ꝟ.ſedet q̄ppe.
¶ Urſus inſidians ꝛc. Alleg. Cōis vox eſt capitis chriſti
ꝛ corporis eccl̄ie:q̄ vrſus inſidiās factus ſit eis.qui ꝛ eter
nus eſt ꝛ incōmutabilis.non q̄ a natura pietatis ꝛ boni
tatis immuteṫ:ſed propter effect⁹.xxij.q.iiij.incōmutabi/
lis.de pe.di.j.q: diuinitatis. Illū enim cōtra filiū ſuū eri/
gi permiſit:ꝛ contra ſuā eccleſiam ꝑmittit:qui vrſus ꝛ leo
eſt per effectus.his em̄ duabus beſtijs oīs diaboli ſeuitia
demonſtratur. Per leonem ipſe diabol⁹.vij.q.j.§.hoc aūt
Per vrſum vero mēbra eius/heretici ꝛ falſi fratres. Sed
proprie leo eſt diabolus in aperta perſecutiōe eccleſie.vt
pre.§.hoc autē. Urſus vel draco in occulta.vt ibi.vn̄ Aug.
Leo aperte iraſcitur.draco occulte inſidiat. Pugnauit ec
cleſia priorib⁹ tēporibus aduerſus leonē.pugnat modo
aduerſus draconē. Gemit ergo propheta immo chriſtus
et eccleſia. Urſus inſi.ꝛc. He ſunt beſtie que cōtra Dauid
paſtorē obuiam veniūt:ꝛ gregē deuorare cupiūt.ſed eruit
Dauid ouem de ore leonis ꝛ faucibus vrſi.vnde.j.Reg.
xvij. dicit dauid qui chriſtū ſignificat.q: interpretat ma
nu fortis. Luc.xj. Leonē ꝛ vrſum interfeci ego. Hic eſt chri
ſtus qui oues ſuas ducit ad paſcua vite. Ezech.xxxiiij. Io.
x. Et eruit de ore leonis:ꝛ vrſorum brachia confregit.pſ̄.
xciiij. Nos autē popul⁹ eius ꝛ oues paſcue eius.hoc factū
eſt in morte chriſti quando oues liberauit. Luc.xx.pſ̄.xc.
Conculcabis leonē ꝛ draconem.de iſto per quē diabolus
accipitur in mēbris. Dani.vij. Beſtia vrſo ſimilis in parte
ſtetit. Et tres ordines erant in ore ei⁹ ꝛ in dentib⁹ eius.et
ſic dicebāt ei:ſurge comede carnes plurimas. Urſus ani/
mal eſt deuorās.ſignificat carnales guloſos ꝛ murmura
tores.maxime q: mel libēter comedit. Inquietū eſt vagi
ſunt ſerui demonis per mundum.ſicut Gen̄.iiij.de pe.di.
j.§.ex ijs itaq;.ꝟ.cayn. In abditis locis morat:q: qui ma
le agit odit lucē. Ioan.iij.xviij.q.ij.pernicioſam.ex de oſ.
dele.conſuluit. Caput habēs debile.q: debilis eſt diabo/
lus ſi ſue ſuggeſtioni q̄s a principio cōtradicat.vnde ꝛ ſi
percutiat in capite cadit.vnde.pſ̄.cxxxvj.ꝛ allidit paruu
los.i.primos mot⁹ vel ſuggeſtionē ſuam ad petrā chriſtū.
Mat.xvj.ibi.ſup hanc petrā.j.ad Cor.x.de con.di.ij.retre
ra. ¶ Triplici ordine dentiū ꝑcutit et mordet. quoſdam
apertis vitijs.quoſdā occultis.quoſdam ſub ſpecie virtu
tis vel boni:in lucis angelū transfigurat⁹.ij.Cor.xj.qđ.de
ſepe.xxvj.q.v.nec mirū.ex de regu.licet. Comedit carnes
plurimas. q: multos carnales deuorat.pſ̄.xxvj.vt edant
carnes meas.ꝛ iterum.q: comederunt Iacob.et iterum
pſ̄.xiij.ꝛ.lij. Qui deuorāt plebē meam vt cibū panis.de
duob⁹ vrſis diabolo ꝛ corpe ei⁹.iiij.Reg.ij.ibi dicit q̄ duo
vrſi lacerauerunt.xlij.pueros. ¶ Deleth. Semitas meas
ſubuertit.vox eccl̄ie.i.ſubuerti ꝑmiſit ſemitas.ſtricta con
ſilia euangelij.de quib⁹ Mat.v.xiiij.q.j.§.j.xxxiij.q.v.qui
ſunt.pſ̄.cxxxviij. Semitā meā inueſtigaſti.ꝛ iterū pſ̄.cxviij.
Deduc me in ſemita mandatorū.ꝛ iterum.pſ̄.xxiiij. Uias
tuas dn̄e demōſtra mihi:ꝛ ſemitas tuas edoce me. Et cō
fregit me.i.permiſit/propter peccata. Poſuit me deſola
tam. Eccleſia ſponſa chriſti ſanguine ei⁹ dotata gemit ſe
deſolatā ꝛ quaſi adulterā a ſponſo relictam in malis mē
bris. Nec eſt qui hodie conſoletur eam ex omnib⁹ chari
eius.ſ.j.c.in litera. Beth.q: conſolationē terrenā querit.
vnde habet ibi conſolationē ſuā in ſuis honoribus deli
cijs ꝛ diuitijs. Sed ve ei Luc.vj. Bern̄. Precioſa eſt diui
na conſolatio:nec oīno attribuitur admittētibus alienā.
¶ D Deleth. Tetendit arcum ſuū.iudicium.pſ̄.vij. Niſi
cōuerſi fueritis ꝛc.arcū ſuum tetēdit ꝛc. Uel arcum ſcri
pturarum. Apoc.vj.ibi. Habebat arcū ſcilicet ſcripturam
cū qua percutit cōtumaces. Et poſuit me.vndiq; percuti
endam. Quaſi ſignū ad ſagittā.ſcilicet timoris/vel amo
ris/vel cuiuſlibet afflictionis.chriſtus em̄ ꝛ eccleſia in ti
tulum contra oēs aereas poteſtates erigitur. vnde.j.ad
Cor.iiij.ſpectaculū facti ſumus huic mundo angelis et
hominibus.chriſt⁹ in ſe ꝛ in omnibus mēbris iaculis ini
mici opponitur.ꝛ ipe eſt ſignū cui tota die contradicitur
Luce.ij.ibi. Et in ſignū cui contradicetur.vbi Baſil⁹. Si
gnum contradictionē accipiens proprie crux dicit a ſcri
ptura.fecit em̄ inq̄t Nūeri.xxj.iiij.Reg.xviij. Io.iij. Moy
ſes ſerpentē eneum.ꝛ poſuit pro ſigno.lxiij.di.§.veri. Et
Origenes. Omnibus autē que de chriſto narrat hiſtoria
contradicit ab incredulis.quia apud incredulos vniuer
ſa que de eo ſcripta ſunt:ſignū ſunt cui cōtradicit. Bern̄.
Suſtinuit in dictis contradictores. in factis obſeruato
res.in miraculis depravatores. in tormentis illuſores.et
in morte exprobratores. Specialiter in ſignū charitatis
poſitus fuit chriſtus in hac vita.maxime in cruce. Quāt
enim charitatis fuit ſignū q̄ chriſtus ſagittas opprobrio
rum/irriſionū/ſputorum/colaphorū/clauorum/ꝛ lancee
ſuſtinere voluit:ſic nos per charitatē debemus eſſe tanq̄
ſignū immobile contra ſagittas caſtigationum diuinaꝝ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

de quibus Job.vj. Sagitte dñi in me ſunt. Itē contra ſa-
gittas detractionum ⁊ perſecutionū humanarum. de q̄-
bus pſ.lvj. Filij hoīm dētes eorum arma ⁊ ſagitte. de pe.
di.j. periculoſe. Itē contra ſagittas tentationū diabolica
rum. Ephe.vj. In omnib⁹ ſumentes ſcutū fidei: vt poſſi-
tis tela nequiſſimi extinguere ⁊c. pſ. cxix. Sagitte potētis
acute ꝯ tam multiplices aduerſitatū ſagittas ſtat cha-
ritas quaſi ſignū immobile. Aug. Charitas inter oppro-
bria ſecura eſt. inter odia beneſica. inter iras placida. in-
ter inſidias innocēs. in iniq̄tate gemens. in veritate re-
ſpiciens. Prelati etiā intra eccleſiā ſunt ſicut ſignū poſi-
tum ad ſagittaꝫ. ex͂ de accuſa. qualiter. ij. §. licet. qui a ſub-
ditis merito ſagittātur: q2 prout cōiter ſignis ⁊ vite dñi
cōtradicūt. Nam pre alijs ipſi caſtitati ſue ⁊ matris virgi
nis cōtradicūt. Quib⁹ Ezechi.xvj. dicit̄. Ad omne caput
me edificaſti ſignū proſtitutionis tue. caput vocat princi
pium. ¶ Infelix enim luxuria principiū eſt viarū malorꝫ
ſicut patet in pueris colludentib⁹. Bene aūt dicit̄ edifica
ſti. Sicut enī edificantes lapidem lapidi opponūt: Ita lu
xurioſi nūc verbis nūc actu nūc tactu nūc viſu nūc nutu ſi
gna proſtitutioni multiplicant. xxij. q. iiij. meretrices. et
q. v. ſicut. c. nec ſolo. c. qui viderit. Contradicunt etiā hūili
tati chriſti nō deteſtando ſignū ſupbie: ſicut Heſter q̄ dice
bat. Heſt. xiiij. deo: Tu ſcis infirmitatem meā ⁊ neceſſita-
tem ꝙ abominer ſignū ſuperbie ⁊ glorie mee quod eſt ſu
Supbie ſigna ſunt q̄tuor. per caput meū. ¶ E Quatuor ſunt ſigna ſuperbie. Or-
natus veſtiū. ſicut patet in diuite purpurato Luc.xvj. vbi
Greg. Si ſubtiliū pcioſarumq3 veſtiū cultus culpa non
eſſet: nequaq̄ ſermo dei tam vigilanter exprimeret ꝙ di-
ues purpura ⁊ byſſo indutus apud inferos torqueretur
nemo quippe veſtem precioſam niſi ad inanem gloriam
querit vt honoratior ceteris eſſe videatur. Nemo enī vult
precioſis veſtib⁹ indui: niſi vbi ab alijs poſſit videri. Un-
de ⁊ ſeptima ſynodus dicit: Omne quippe q̄d non ppter
neceſſitatē ſuā: ſed propter venuſtatē accipitur: elationis
habet calūniā quēadmodū magn⁹ ait Baſili⁹. xxi. q. iiij.
oīs iactātia. Uerba ⁊ pōpoſa et ſe iactātia. pſ. xvj. Os
eorum locutū eſt ſuperbiam. Tales loquuntur grandia
totus eorū ſermo ſuperbia eſt. de pe. di. ij. ſi enī. Et petrus
quoq3 ⁊. ij. Pe. ij. ibi. ſuperbiā enim vanitatis loquentes
xvj. di. hoc habet. Aſcenſus loci pſ. lxxiij. ſuperbia eorū q̄
te oderunt aſcendit ſemꝑ. Amant primas cathedras i ſy-
nagogis. Mat. xxiij. Contradicunt etiā ſigno charitatis
chriſti. de quo dicit: Hic quaſi ſignū ad ſagittā. per ſignū
fraudulentie ⁊ odij. Mat. xxvj. Qui autē tradidit eū de-
dit eis ſignū ⁊c. ¶ He. miſit in renibus ⁊c. luxurioſis vel
infidelib⁹. Filias pharetre ſue. ſagittas occulti iudicij vl̄
ſcripture. Miſit. mitti pmiſit. vox ſponſi ⁊ ſponſe. Phare
tra dei patris ſcriptura eſt: ex qua iudicij dei quaſi ex ar-
ca ſagittas corpus chriſti accepit. ¶ Heretici quoq3 ſa-
gitta infidelib⁹ aliq̄n intoxicatas ex hac pharetra pducūt
corda innocentiū feriūt. Ex hac pharetra veniūt ſagitte
ex quib⁹ exterior homo timore cōfigitur: ⁊ interior amo-
re afficitur. vñ miſit in re. re. ſi. pha. ſ. i. affectiones diuini
amoris vel timoris. pſ. cxviij. Cōfige timore tuo carnes
meas a iudi. enī tuis timui. Et iterū pſ. xxv. vre renes meos
⁊ cor meū ⁊c. ⁊ iterū pſ. xxxvij. Sagitte tue infixe ſint mi
hi. Uel pharetra aſtutia ⁊ malitia diaboli eſt. de q̄ pcutit
in eccleſia multos. pſ. x. Parauerūt ſagittas ſuas in pha
retra: vt ſagittent in obſcuro. i. ſubtili tētatione maxime
ſub ſpe boni que difficillime cognoſcit̄. ¶ He. factus ſum
vox xpi vel corporis ſui eccleſie. In deriſum omni popu-
lo. infideli vel heretico. pſ. xxj. Oēs vidētes me deriſerūt
me. Tota etiam die pagani deridēt chriſtū ⁊ eccleſiā: ma-
xime propter ſcelera noſtra: ppter q̄ nomen domini blaſ-
phematur: ⁊ fides noſtra cōtēptibilis hētur. xlv. di. de iu-
deis. ex͂ de bap. maiores. §. item queri t̄. Canticū eorū to-
ta die. pſ. lxviij. In me pſallebāt qui bibebāt vinū. ¶ He.
Repleuit me amaritudinibus paſſionis. Inebriauerunt
me abſinthio, myrrhati vini. Marc. xv. ibi. Et dabāt ei bi
bere myrrhatum vinum. vbi Aug. Hoc intelligendū eſt
Mattheū dixiſſe Mat. xxvij. Et dederūt ei bibere vinum
cum felle miſtum. fel quippe p amaritudine poſuit. Myr
rhatū enim vinū amariſſimū eſt quāq̄ fieri poſſit vt ⁊ fel
le ⁊ myrrha amariſſimū redderē t. Ibi etiam Theophil⁹
ait. vel ignoratione quadam exiſtēte alij alia offerebāt.
quidā acetū ⁊ fel: quidā vinū myrrhatū. Beda Hiere. ij.
ad meō. Amarauitis amarum vinū fecit quo ppinat do
minū ieſuꝫ. vt impleat̄ q̄d ſcriptū eſt. pſ. lxviij. Dederunt
in eſcā meā fel: ⁊ in ſiti mea potauerūt me aceto. ¶ Uau
Confregit ad numerū dentes meos. pſ. iij. Dētes pecca
torꝫ ꝯtriuiſti. ⁊ iterū pſ. lvj. Filij hominum dentes eorum
arma ⁊ ſagitte. loquitur detractoribus diffamatoribus
⁊ falſis accuſatorib⁹. de pe. di. j. periculoſe. vt nec vnus re
maneat. Dētes. chriſti apſi. Allego. ⁊ alij diſcipuli i paſſio
ne ꝯfracti ⁊ diſſipati ſunt. q̄b⁹ q̄ſi dentib⁹ credētes i corp⁹
ſuū trāſfundit xps. Cant. iiij. Dētes tui ſicut greges tonſaꝝ
Cibauit me cinere. pſ. cj. q2 cinerē tāq̄ panē māducabā.
¶ Eccleſia quodāmō etiā fractos dentes habꝫ. Et ideo
plāgit: q2 ſacrā ſcripturā nō ruminat neq3 terit. Animal
aūt q̄d in lege nō ruminat immūdū eſt. Leui. xj. Nam et ſi
hodie plena ſit eccl̄ia ſcientia legendo audiendo ⁊ predi
cādo: pauci tñ in ea ſunt ruminatores guſtatores ⁊ ſe ea
ſpiritualiter paſcentes. ⁊ aliquorꝫ hic mentes impie ſcien
tie q̄ inflat cōtente: eā que edificat neſcierūt. vnde Chryſ.
Sicut qui nō maſticat cibum nō ſentit ei⁹ ſaporem: ita ni
ſi maſticauerim⁹ verbū dei quod audiuerim⁹ retractan-
tes intra nos: nō intelligem⁹ virtutem verbi. vñ Paſcaſi⁹.
Uerbū dei ſenſib⁹ quaſi dentib⁹ molere ⁊ ruminare ſani-
tas ⁊ vict⁹ eſt. vñ in preconiū dicit̄ Moyſi Deuter. vlt. q̄
dentes Moyſi nō fuerūt cōminuti. q2 verbum dei ſemꝑ
corde ⁊ ore ruminauit: ⁊ panem angelorꝫ. pſ. lxxvij. Pa-
nem angelorꝫ ſcꝫ guſtū dei indeſinenter comedit. Cuius
aūt dentes frangunt̄ recte cinere cibatur: in quo cordis
meſtitia et penitentia deſignatur. Job. xlij. Ago peniten-
tiam in fauilla ⁊ cinere. Dicit ergo eccleſia quia verbum
dei ruminare diſtuli: īgemiſco cibata cinere mortalitatꝫ
iſipido ¶ Uau. Et repulſa ē aīa mea. vox chriſti. i. repulſus
a deo credebar a crucifigentibus. Oblitus ſum. credebar
oblitus. Bonorꝫ. credo videre bona dñi. pſ. xxvi. ¶ Et re-
pulſa ⁊c. dolet eccleſia in mēbris ſe a deo repulſam ⁊ ten-
tationibꝫ expoſitā: ne ad bona q̄ ſentit redire poſſit q̄ op
preſſa bonorꝫ acredine doloris nō pōt bonorū ſpiritualiū
que habuit in primitiuo tēpore recordari nec futurorꝫ. de
quibus pſ. xxiiij. Aīa mea in bonis demorabitur. de iſtis
bonis Mat. xvij. Mar. ix. ⁊. Luc. ix. Bonū eſt nos hic eſſe.
Ubi Bern. Quid enim tam bonū eſt illo: quid aliud bo-
num q̄ in bonis animā demorari: quandoquidē corpus
nō pōt. Quis ex nobis cogitās futurā illā vitā ſꝫ letitiā:
ſed iocunditatē ſꝫ btitudinē ſed gloriam filiorū dei: non
cōtinuo de plenitudine ſuauitatis intime eructat: domine
bonū eſt nos hic eſſe: Non ſane in hac erumnoſa peregri-
natione: vbi corpus detinetur: ſed in ſua ſalubri cogitatio
ne: in qua corde verſatur beatus qui in iſtis moratur bo-
nis. ¶ Uau. vox chriſti. Et dixi Perijt finis meus. periſſe
videbar. Et ſpes mea a dño. Principes ſacerdotū dicebāt
Mat. xxvij. Alios ſaluos fecit ſeipm ſal. fa. non pōt Eccle
ſia dicit ⁊ luget pro membris. Perijt finis meus. i. ſpes fi-
nis. vnde ⁊ ſequitur. Et ſpes mea a domino. quia ad deū
ſe erigere nō valet ⁊ oppreſſa doloribus pſ. xxij. Mei au-
tem pene. mo. ſunt pedes Peccata grauia frequentata
ſpem minuunt. et quum in pfundū malorū quis venerit:
cōtemnit. Prouer. xviij. xvij. di. nec licuit. ⁊ facto deſperat
non verbo. ex͂ de iudi. cum nō ab homine. §. fi. ¶ Zay. Re
cordare paupertatis. vox chriſti. pro nobis pauper factus
eſt ⁊ tranſgreſſio ⁊ maledictū ⁊ peccatū. i. pena peccati. de
eius paupertate. ſ. in iſto. c. dixi in prima litera. Trāſgreſ
ſiōis. i. exinanitiōis, i. modi exceſſiui quē tenuit in paſſiōe
quē lucas vocat exceſſum Luce. ix. ibi. Et dicebant exceſ
ſum eius quē cōpleturus erat in Hierl̄m. vbi. Cyrill̄. j. my

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ſteriū diſpenſationis in carne. necnō ſalutiferam paſſio/
nem cōpletā in venerabili cruce. Non enī xp̄s tranſgreſ/
ſus eſt. ſʒ tranſgreſſio legis pro nobis factus eſt. ſicut ma
ledictum. vt noſtrā tranſgreſſionem deleret. ſicut factus
pauper. vt nos ditaret. Abſinthij erumne. Fellis amaritu
dinis. ¶ Recordare. vox eccleſie q̄ in paupertate bonita
tis ⁊ virtutis in mēbris ſuis viuit: p̄ quibus orat. ſed etiā
tranſgreſſionibus legis dei plena eſt. vnde ⁊ multis erū/
nis repletur: ⁊ amaritudine abſinthij ⁊ fellis: dum labo/
ribus ⁊ doloribus fatigatur: vt decocta paſſionibus/ ſpō/
ſo ſuo fiat aptior. Augu. in homil. ego ſum vitis. vt q̄nto
fuerint mundiores/ tanto amplius pulchriores. ¶ Zay.
Memoria memor ero. recordās eccleſia que p̄ tranſgreſ/
ſionem patitur. i. abſinthij ⁊ fellis tribulationū/ ait. Me/
moria memor ero. eterne ſcilicet vite. ⁊ ideo mox. Tabeſ/
cet anima mea/ ad eam ſuſpirans. ſ̄m illud pſ̄. cxviij. De/
fecit in ſalutari tuo anima mea. vnde ⁊ Hec/ ſʒ vitā eter/
nam recolens in corde meo/ in deo ſperabo. Quū enim ec
cleſia ad eius cōtēplationem ſe dirigit quaſi deficiēs ge/
mit. ⁊ q̄ expreſſiſſime poteſt dicit: Me. me. ero. ſʒ memo
ria eterne vite. que interius aſpirata viuificat. vt diſcant
chriſti mēbra nihil aliud memorari ⁊ cogitare. pſ̄. xxvi. q:
vnam petij a domino hāc re. vt inha. in do. dn̄i oi. diebus
vite mee. Hec recolēs in corde meo i deo ſpabo. ¶ Heth.
Mie dn̄i. multe mie dn̄i eſt: non noſtri meriti. vox eccleſie
Quia non ſumus conſumpti. tot peccatis ⁊ tribulationi
bus. Quia nō defecerūt miſeratiōes. pſ̄. l. Miſerere mei
deus ſ̄m magnā miſericordiam tuam. Hiero. Magnum
pctm̄/ magna vult deleri mia. de pe. di. ij. ſi enī. vltra. iiij.
colum. v̄. dauid. item pſ̄. cxliiij. Miſerationes eius ſuper
omnia opa eius. ⁊ iteʒ ibidē. ⁊ c. Miſerator ⁊ miſericors
dn̄s. de pe. di. j. multiplex. Johel. ij. Cōuertimini ad dn̄m
deum veſtrum: q: benignus ⁊ miſericors eſt: ⁊ preſtabilis
ſup malitia: patiens: ⁊ multe mie. Bern̄. Si ſupra moduʒ
peccaui: non deſpero. q: ſupra modū doluit in quo reſpi/
ro. ſi exacerbatur in immanitate ſceleris mei: mitigabitur
in dolore filij ſui. Augu. Multe ⁊ magne ſunt domine lā/
guores mei. multi ⁊ magni. ſʒ amplior eſt medicina tua.
vnde nulli diffidendum. de pe. di. j. q: diuinitatis. ij. q. vij.
c. j. Fons mie nō ſiccat niſi prius fueris exiccatus. Aug.
Nullus deſperet de dei mia. maior eſt enī incōparabiliter
ſua mia: q̄ noſtra miſeria. Eſt ergo initium noſtre con/
uerſionis timor ne cōſumamur. pſ̄. cxviij. Confige timo/
re tuo car. me. a iudicijs enim tuis timui. Iſte timor chari
tatem introducet. de pe. di. ij. ſicut. ¶ Heth. Noui dilucu/
lo. pſ̄. cvij. exurgam diluculo. exurgit diluculo qui querit
bona. puer. xj. qn̄ ſol iuſtitie ſurrexit. Mat. vlti. Magna
(al's multa) eſt fides tua. ſic dixit dn̄s Chananee Mat.
xv. O mulier: magna eſt fides tua. acſi dicat. approbaui
que humiliter gemens enumeraſti: ⁊ noſcere te feci quia
multa eſt fides tua. Diluculo, radio exorto. qn̄ ſʒ chriſtus
reſurrexit. Mar. vlti. Hic ergo ſponſe anguſtias ſuas
plangenti continue adeſt ſponſus: ⁊ conſolatur dicens.
No. di. mag. eſt fides tua. fidem tuam laudo ⁊ p̄ſītem me
exhibeo: quem abſentem lugebas. vn̄ eccleſia reſpondet.
Pars mea dn̄s: dixit anima mea. felix qui hoc dicere po/
teſt/ alienus a vitijs/ ſegregatus ab omni labe peccati. vn̄
⁊ pſ̄. cxviij. portio mea domine. ¶ Iterum Heth. portio
mea (al's pars mea) que modo dicebas in litera Vau. ſu
pra perijt ſiniſ meus. Dixit anima mea. pſ̄. xv. Dominus
pars hereditatis mee. ⁊ iteruʒ pſ̄. cxviij. Portio mea dn̄e
dixi cuſtodire le. tuam. xxj. diſtin. cleros. xij. q. j. cui portio.
¶ Sed contra illud quod fit hodie cōmuniter in eccleſia
intonat Hiero. dicens. Propterea clerici dicuntur q: de
ſorte domini ſunt. Vel quia ipe dominꝰ ſors pars clericoꝝ
eſt. Et q: vel ipſe pars domini eſt: vel partē domini habet
talem ſe exhibere debet/ vt ipſe poſſideat dominum. ⁊ ipe
poſſideatur a domino: qui dominū poſſidet. ⁊ cū prophe/
ta dicat/ pars mea dominus. nihil extra dominū habere
poteſt. Q ſi quiſpiā aliud habuerit preter dominū: pari

eius nō erit dn̄s. vbi gr̄a. ſi aurū. ſi argentū. ſi poſſeſſiones
ſi variā ſupellectilē ⁊ c. hucuſq̄ Hiero. qui tamē ſ̄m gloſ
ſatores loquit̄ de clericis abutētibꝰ his rebꝰ. hec legitur
xij. q. j. clericꝰ q̄. Propterea expectabo eum. pſ̄. xxix. expe
tās expectaui dn̄m. ⁊ iterū pſ̄. cxviij. ⁊ nō cōfundar ab ex
pectatione mea. ¶ Teth. Bonꝰ eſt dominꝰ. q̄ bonus iſra
el deus. pſ̄. lxxij. ⁊ iterum. Bonitatē feciſti cum ſeruo tuo
domine. pſ̄. cxviij. Sperantibꝰ in eum. optando diligēdo
non eſt ocioſa ſpes. Aug. Quantū quis ſperat/ tantū dili
git. Anime querenti. deſideranti illū. Canti. iij. In lectulo
in nocte queſiui quē diligit anima mea. ¶ ſ Vbi quādo
tuo: omni querēti notant̄. vt ſcilicet deliberet quid quat
⁊ vbi. ⁊ quādo. ⁊ q̄diu. donec ſcilicet inueniat. Qui enim
in lecto querit. Prouer. vij. Intexui funibꝰ lectulū meum.
carnalis. Et in nocte. per totā noctem laborantes nihil ce
pimus. Luc. v. cecitatis/ dominū q̄rit: nulli dubiū eſt q̄ in
uenire nō poſſit: ſed lectū exeat: torpor ꝫ abijciat. ad Ro.
xiij. ad diē veniat gratie. Ro. xiij. Dies autē appropinqua
uit. querat donec inueniat. Requirit̄ aūt inquirendo dn̄i
tēpus quo inueniri poſſit: ſcilicet in hac vita. Eſa. lv. Que
rite dn̄m dum inueniri poteſt. Et quō ſit querendus adiū
git. Derelinquat impius viam ſuā. Et vbi ſit querendus
Hiere. xxix. Queretis me ⁊ inuenietis quū queſieritis me
in toto corde veſtro. Sed prius oportet purgari cor vitijs
⁊ cogitationibus malis. q: de corde exeunt cogitationes
male. Mat. xv. xv. q. vj. c. j. Nec inter parentes inuenitur.
Luc. ij. vnde Bern̄. Quomodo te o bone ieſu inter cogna
tos meos inueniā: qui inter tuos minime es inuentꝰ: quō
te inueniam in gaudio: quem mater dolens vix inuenit.
Quomodo etiā queritur dicit Dauid. pſ̄. xxiij. quis aſcen
det ⁊ c. Et ſequitur. Hec eſt generatio querētiū dominum.
Bernar. Non curant carnales querere quem tamen deſi
derant inuenire cupientes conſequi ſed nō ſequi. Et qui
eū querit inuenit. ij. palip. xv. Dn̄s vobiſcum q: fuiſtis cū
eo. ſi q̄ſieritis eū inuenietis. ſi derelinquitis eum: dereli
quet vos. qui eum querit: viuit. Amos. v. Querite deū ⁊
viuite. Gemendo queramus panem viuum. Jo. vi. de cō.
di. ij. omnia. ꝫ. the. j. in lr̄a Caph. Omnis populꝰ gemens
⁊ querens panem. Augu. Famelici dei eſſe debemus. ad
ianuam conſpectus illiuſ in orationibus mendicemus:
queramus vultum eius videre. pſ̄. queſiui vultum tuum.
item pſ̄. ciiij. querite faciem eius ſemp. Bern̄. Occultat ſe
dominus vt ardentius queratur: queſitus cum gaudio
inueniatur: inuentus cum ſolicitudine teneat̄: tentus nō
dimittatur: donec in amoris cubiculū māſurꝰ introducat
¶ Teth. Bonū eſt preſtolari cū ſilentio. cordis abſq̄
murmuratione cum patientia. Salutare dei. chriſtum
ſum. Luc. ij. q: vi. oc. mei. ſalutare tuum. vbi Greg. niſſen.
Salutare nanq̄ quod tuis oculis pcepiſti/ ipſe ieſus eſt
quo nomine ſalus declaratur. Cū ſilentio. venit dn̄s. Sa
piētie. xviij. Dum mediū ſilentiū tenerent omnia ⁊ c. Eſa.
xxx. Erit fortitudo veſtra in ſpe ⁊ ſilentio. Luc. vlti. ſabba
to ſiluerunt pp̄ter mandatū. Job. iij. Nunc dormiens. ſʒ
in quiete conſcientie ſilerem. ſcilicet a mūdi ſtrepitu. iiij.
Reg. ij. ſilete. ¶ In vitis patrū legitur q̄ abbas Agatho
per tres annos portauit lapidem in ore affectans ſilentiū
Alter pater dixit. ſerua ſilentium vſquequo interrogeris.
Qui ſilet requiē habet intus dicebat Arſeniꝰ. Sepe ſuiſ
ſe me locutū penituit: at nō tacuiſſe nunq̄. Dicebat Siſ
ſonyꝰ. Qua rōne aias nr̄as poſſumus ſaluare: quum lin
gua noſtra apto ore ſepe proſiliat: ¶ Iterū cuidam ſeni
dixit Antonius. Bonos ſocios inueniſti. cui ſenex. Boni
quidē ſunt. ſed atrium eorum nō habet oſtium. ſed q̄ vult
ingreditur in ſtabulum ⁊ ſoluit aſinum: ⁊ quo vult poſſi
ciſcitur. hoc tamen dicebat: q̄ q̄cquid illis eueniſſet in ore
loquebantur. Dixit abbas pamen. Si cor alicuiꝰ multos
cōtemnat: iſte talis multum loquitur. qui autē cum iuua
mine loquitur ſemper ſilet. ¶ Item ſenex qui nō ſilet pe
regrinus non eſt. monachus ſileat. xvj. q. j. placuit. j. in ora
torio/ refectorio/ dormitorio ⁊ clauſtro ſilentiū obſeruetur

ex̄ deſta.mo.cū ad monaſteriū.§.i oratorio Clerici i choro
ex̄ de cele.miſ.dolentes. Silentiū verum eſt cum clauſura
labiorū contra malas cogitationes pugnare et ad deum
cor leuare. ¶ H Terb.bonum eſt viro quum portaue⸗
rit iugū.graue originaliter.Eccl'i.xl. Iugū graue ſup fili
os Ade ⁊c.ab adoleſcentia ſua.pſ.cxviij. In quo corrigit
adoleſcētior viam ſuā.xvi.q.i.ſi clericatꝰ.ibi. In adoleſcē⸗
tia ſua iugum chriſti collo ſuo impoſuit.de talibus bonis
adoleſcentibꝰ.lxxviij.di.§.hoc regulariter. ¶ Eſt iugū ꝓ
prie voluntatis:qḋ non eſt ſimplex/ſed multiplex. q: ſin⸗
guli ſenſus iugū ſuum imponūt.Luc.xiiij. Iuga boū emi
quinqꝫ.i.curioſitatē ſenſuū nō ſine magno labore acquiſi
ui:vana inueſtigādo/⁊ delectando in eis. Hoc iugum ꝙ
graue ſit oſtendit Iob.vij. Poſuiſti me contrariū tibi:⁊
factus ſum mihimetipſi grauis. vbi Berū. Nullum mihi
onus importabiliꝰ meipſo.nulla ſarcina grauior eſt.Factꝰ
ſum mihi talentū plumbi:⁊ reſedit iniquitas ſuper illud.
Oſee.x. Cōfundet iſrael in volūtate ſua. Itē Bern̄. Qui
iuga iumētorū emit:iumētis ſtolidior/⁊ beſtialior beſtijs
reputat.ſi optas iugum:tolle ſuper te iugū chriſti ſuaue.
Mat.xi.qḋ nō infligit laborē:ſed tribuit requiē. dimitte
cupiditatē:⁊ elige charitatē. ¶ Eſt aliud iugū diabolice
dn̄ationis.Eſa.x. Auferetur onus de humero tuo:⁊ iugū
eius de collo tuo:⁊ ↄputreſcet iugū a facie olei.i.a gratia
ſpūſſancti.Iere.xxx.ↄterā iugū eius de collo tuo. ¶ Ter
tium eſt iugū diuine iuſſionis. Mat.xi. Tollite iugū meū
⁊c.⁊ hic.vbi Rabanus. Iugū chriſti eſt euangeliū chriſti
qḋ Iudeos ⁊ gētes in vnitate cōiungit.hoc aūt iubemur
ſumere.i.in honore habere:ne forte ſubtꝰ ponentes.i.pra
ue illud cōtemnētes/luculentis pedibꝰ vitiorū conculce
mus.⁊ in eodē.c.Mat.ibi. Iugū em̄ meū ſuaue eſt:⁊ onꝰ
meū leue.Hilariꝰ: Iugū aūt ſuaue ⁊ leuis oneris blandi⸗
dimenta proponit:vt credentibus eiꝰ boni ſcientiā p̄ſter
qḋ ipſe ſolus nouit in patre.Ste.iiij.mora. Quid graue
ceruicibus nr̄is imponit:ꝙ vitare omne deſideriū qḋ per⸗
turbet precipit:ꝙ declinare laborioſa huiꝰ mundi itinera
monet. Itē ibi Hilariꝰ. Et qd ipſo iugo ſuauius:qd one⸗
re leuiꝰ:ꝓbatū fieri:ſcelere abſtinere.bonū velle.malum
nolle.amare oēs.odiſſe nullū.eterna cōſequi.preſentibꝰ
non capi.nolle inferre alteri qḋ ſibi perpeti ſit moleſtum.
di.i.humanū. Itē Rabanus. Sed quomodo iugū chriſti
ſuaue quū.ſ.Mat.vij.c.dicat ⁊ Luce.xiij. ꝙ arcta eſt via
que ducit ad vitā. Sed qḋ anguſto initio incipit/proceſſu
temporis ineffabili dilectionis dulcedine dilatat. ¶ Itē
Aug.de verbis dn̄i. Iugū dn̄i ꝙ intrepida ceruice ſubeūt
tam difficilia pericula patiunt:vt non a laboribus ad q̄e⸗
tem:ſed a quiete ad laborē vocari videāt:ſed profecto ad
eſt ſpiritusſanctus.ꝙ in exterioris hoīs corruptione/inte⸗
riorē renouat.Ephe.iiij.de die in diē.⁊ guſtata requie ſpi⸗
ritualī in affluentia deliciarū dei in ſpe future beatitudi
nis omnia preſentia delinit:⁊ oīa aſpera releuat. Omnia
em̄ ſeua ⁊ inania prorſus facilia ⁊ ꝓpe nulla efficit amor
Itē hoc iugū domini leue eſt ꝓpter dn̄ationem.vnde Au⸗
gu.qui huic iugo ſub dit:cuncta ſunt ei ſubiecta. ¶ Qua
re autē hoc iugū leue/graue nobis videt declarat diſertiſ
ſime ⁊ pulcherrime Abraā in li.collationū. Io.caſ.in col⸗
latione vltima de mortificatione dicēs. Ut aūt vobis cō
tra iugū chriſti non leue nec ſuaue videat/cōtumacie nr̄e
eſt iuſtiꝰ adſcribendū. Ex nobis em̄.i.ex vitijs noſtris.dia
bolus telū quo dilaceremur exculpit. funiculis nāqꝫ pec⸗
catorū ſuorū vnuſquiſqꝫ cōſtringit. Prouer.v.⁊ Eſa.dicē
te.Eſa.l. Ecce vos accendētes ignē accincti flāmis quas
ſuccendiſtis ambulate in lumine ignis veſtri:⁊ in flāmis
quas ſuccēdiſtis. Per hoc em̄.vt ſapiens ait Sapiētie.xi.
vnuſquiſqꝫ per qḋ peccauerit puniet. Ipſe em̄ nobis tor⸗
menta ſunt qbꝰ vtimur voluptates.⁊ oblectamenta huiꝰ
carnis atqꝫ delicie carnificū vice in ſuū retorquent autho
rem. Vn̄ ⁊ alibi. Nā ſi ambularēt ſemitas rectas:inueniſ⸗
ſent vtiqꝫ vias iuſtitie leues. Noſtra ergo culpa eſt:ꝙ ſemi
tas dn̄i rectas ⁊ leues prauis deſideriorū cantibꝰ aſper⸗
namur:ꝙ viā regiā apoſtolicis ⁊ ꝓpheticis ſilicibus com
munitā ſanctorūqꝫ oīm ac precipue ipſiꝰ dn̄i veſtigijs cō⸗
planatā amentiſſime deſerētes/deuia queqꝫ ac dumoſa
ſectamur.⁊ p̄ſentiū oblectationū illecebris occecati/per
obſcuros ipeditoſqꝫ ſentibus calles laceribꝰ crurībꝰ/⁊ di
rupta illa nuptiali veſte. Mat.xxij.reptamus:non modo
acutiſſimis veprium aculeis cōfigendi:ſed etiā virulēto⸗
rum ſerpentiū vel ſcorpionū illic latitantiū ictibus vulne
randi. Tribuli em̄ ⁊ laquei in vijs prauis. Qui aūt timet
deum fugiet ab eis. Et ita ab itinere regio deuiātes/ad il
lam metropolim ciuitatē/vbi noſter curſus indeclinabi⸗
liter ſemp debet eſſe directꝰ:non potuerūt ꝑuenire.q: La⸗
bor inquit Eccl's.x.ſtultorū affliget eos ꝙ neſciunt in vrbē
pergere.i.ꝙ non cognouerūt ire in ciuitatē illā ſcꝫ Hieru⸗
ſalem celeſtē:que eſt mater noſtra. Gala.iiij. Quiſqꝫ aūt
in veritate huic mūdo renuntians ſuper ſe tulerit iugum
chriſti:abrenūtians delectationibꝰ carnis/diuitijs mūdi
⁊ ꝓprie voluntati:⁊ didicerit ab eo quotidianis iniuria⸗
rū exercitijs eruditꝰ/q: mitis eſt ⁊ humilis corde. Mat.
xi.in cunctis tētationibꝰ ſemꝑ manebit immobilis.oīaqꝫ
illi cooperabunt i bonū.Ro.viij.q: ſm Oſeā. Oſee.c.vl⸗
ti. Recte vie dn̄i:⁊ iuſti incedent in eis.ꝑuaricatores vo
corruent in eis.nihil dulcius ꝙ reſpicere in mandatis dei
Eccl'i.xxiij.in fi.huiuſqꝫ Abraam. Item Paſcaſiꝰ. Hoc iu
gum ꝓpter auſteritatem correctionis ⁊ crucis graue eſt:
ſed ſpe remunerationis ſuaue.magnū aūt eſt iuuenibus
ſe a vitijs abſtinere:⁊ lubrice ⁊ ꝓplere vie errorem fugere.
Unde Dauid.pſ.xxiiij.delicta iuuētutis mee ⁊c. Hecem
etas fragilis eſt xij.q.i.c.i.⁊ labilis.iuſtitia temeraria hoc
graue iugū ſuper ſe leuat.ꝙ autē a iuuentute ſeculo in ve
ritate renuntiat:ſuauitatē inuenit primitꝰ inexpertē. De
iſto iugo pleniꝰ no.ſ.in ar.lxviij.§.⁊ ſm eorū vitiū.ſ.ſecū⸗
do.obediētia cum ſe.⁊.ſ.in iſta ſecūda parte in princi.§.ꝙ
incipit.iā nunc.in expoſitione.iiij.c.thre.ſup tertū interie⸗
rūt in vijs ꝓrio ar. ¶ I Ioth Sedebit ſolitariꝰ.a ſtrepi⸗
tu mundi. Solicitudo iuſtorū eſt/vt ſi corpore ſint in mū⸗
do:animo ſint in celo. Iob.iij. Edificant ſibi ſolitudines.
Bern̄. Aīa ſancta ſola eſto.vt ſoli oīm ſerues teipſam quē
tibi ex oībus elegiſti.adde qḋ dixi.ſ.in thre.c.i.in prima li⸗
tera. ¶ Dixit ſenex. Si non dixerit homo in corde ſuo:q:
deus ⁊ ego ſolꝰ in iſto mundo ſumꝰ:non habet requiē. Itē
ſenex. Imminuēs humanā notitiā ⁊ ventrē habet requiē
¶ Dixit dn̄s Arſenio magno Romano: Arſeni fuge ho⸗
mines.tace.quieſce.⁊ ſaluus eris. ¶ Dixit magnꝰ Anto⸗
nius. Qui ſedet in ſolitudine et quieſcit a tribus pericu⸗
lis eripitur.auditus.locutionis.et viſus. ¶ Eſt autē bo⸗
na ſeſſio per humilitatē ⁊ penitentiā. de qua Ione.iij. Se
dit in cinere.Eſa.xlvij. Deſcende ſede in puluere virga fi⸗
lia Babylonis.xxxij.q.v.ſi paulꝰ.ſ.in illo.c.prima lr̄a.⁊.ſ.
in primo.c.⁊ prima litera in thren̄.dixi. Eſt ⁊ ſeſſio cōtem⸗
plationis de qua hic ⁊ Canti.ij.ſub vmbra illius quē deſi
deraui ſedi.Luc.xxiiij. Sedere in ciuitate. Eſt et ſeſſio au⸗
thoritatis.Mat.xix. Uos ꝙ ſecuti eſtis me:in rege.cū ſe.
fi.hoīs ſedebitis ⁊ vos ſup ſedes duodecim ⁊c. Eſt et ſeſ⸗
ſio tranq̄llitatis.Eſa.xxxij. Sedebit populꝰ meꝰ i pulchri
tudine pacis. Apoca.iij. Qui vicerit dabo ei ſedere mecū
in throno meo. ¶ Et tacebit.q: non erit opus excuſatiōe
Solitudo ꝓparat ſilētiū corporale.corꝑale mētale.mēta⸗
le aſcenſum parat ad cōtēplationē ⁊ extaſim.vnde ſequit
Leuauit ſe ſuper ſe.videlicet extaticꝰ.q: nō ſentit ſe. vnde
Antonius. Non eſt perfecta oratio/in qua ſe monachus
vel hoc ipſum quod orat intelligit.⁊ ponitur hoc.in li.col
lationū Io.caſſi.in collatione Iſaac prima de oratione.
Iſtū raptū ⁊ extaſim habuit Paulus.ij.Cor.xij.c. Ad ſe
reuerſus eſt Petrus.i.ad fruendū viſibilibus.et ratione
humana de extaſi rediens.Act.xij. In ſe reuerſus eſt filiꝰ
prodigus.i.ad viuendū rationabiliter.⁊ ad cognoſcēdū
vitā beſtialē in qua vixerat.Luc.xv.vltra.vires corrupte
nature. Supra ſe.ſenſum carnis.⁊ ſepe ſupra intellectum
⁊ rōnem.vt non ſentiat ſe in deū transformatus. ¶ Aug.

Iugum multifarium.

Nat⁹ eſt homo ab exteriorib⁹ ad interiora redire. ab inte
rioribus ad ſuperiora aſcēdere. Tante eñi dignitatis eſt
humana cōditio: vt nullū bonum preter ſummū bonū ei
ſufficere poſſit. ¶ Itē Aug. Ubi te inueni veritas de⁹ me
us/ niſi in te? Supra me. Unde Paphūtius de trib⁹ renū
tiationibus in li. collationū Io. caſſi. dicit. Verā perfectio
nem tertie renūtiationis de viſibilib⁹ huius mundi tunc
merebimur obtinere: qū mens noſtra nullo pinguedinis
hebetata cōtagio/ ſed impuris eliminatis omnib⁹/ ⁊ poli
ta ab omni affectu ⁊ qualitate terrena/ per indeſinētem
diuinarū rerū meditationem ſpiritualeſq; theorias ad
illa que inuiſibilia ſunt euſq; tranſierit: vt circūdatam
ſe fragilitate carnis ac ſitu corporis ſupernis ⁊ icorpore
is intēta nō ſentiat: atq; in huiuſmodi rapiatur exceſſus
vt nō ſolū nullas voces auditu recipiat corporali: nec in⸗
tuendis pretereuntiū imaginibus occupetur: ſed ne ad⸗
iacentes quidem moles et ingentes macerias obiectas
oculis carnis aſpiciat. Cuius rei fidē atq; virtutem nemo
niſi is capiet q̄ hec q̄ dicunt experientia magiſtra perce⸗
perit. cuius videlicet ita dñs cordis oculos de vniuerſis
preſentib⁹ aduocauerit. Adde qd̄ dixi. ſ. in the. ſ. c. in pri⸗
ma litera. vt ea non tanq̄ tranſitura/ ſed quaſi tranſacta
iam reputet: ⁊ velut inanē fumū in nihilū reſoluta cōſpi⸗
ciat. ambulanſq; cū deo vt Enoch Gene. v. ac de humana
cōuerſatione moribuſq; tranſlatus/ nō inueniat in pſen⸗
tis ſeculi vanitate. ¶ Ioth. Ponet in puluere os ſuū. ca⸗
put ſe humiliauit pro corpore. chriſtus pro eccleſia. poſuit
etiam in ſepultura os ſuū chriſtus. Si forte ſit ſpes. ſi pro
quia forte dicit: quia nō pro omnibus ſpes. q̄ deſperant ꝑ
malā vitā ⁊ humilitatē chriſti nō participāt. Eccleſia em
q̄ ſit puluis. momētis ſingulis cogitabit. Gen. iij. Quia
puluis es ⁊ in puluerem reuerteris. Et Mich. j. In do⸗
mo pulueris puluere vos cōſpergite. Gen. xviij. Loquar
ad dñm meū quū ſit puluis ⁊c. Factus eſt autē hō de pul⸗
uere ⁊ de limo terre: vt humilietur ex conſideratione ſue
originis: vt in tam vili materia appareat ſapientia artifi
cis. Mirabilis artifex dñs: qui de tam vili materia fabri⸗
cam corporis ſic cōpegit/ vt aīa tā glorioſa habitaret in
eo. Si forte ſit ſpes. q: erit ꝓ humilib⁹/ q̄ ſe cognoſcētes
⁊ humilitatē chriſti ſectantes/ in eū ſperabunt. q: ſine hu
militate nō habet ſpes. pſ. cxxxv. q: in humilitate noſtra
memor fuit noſtri. ¶ Ioth. Dabit percutiēti ſe maxillam.
Io. xviij. Un⁹ adſiſtens miniſtrorū dedit alapā ieſu. vbi
Alchuinus. Hic implet ꝓpheria. Dedi maxillā meam per
cutientibus. Eſa. l. Io. xix. Dabant ei alapas. ꝓpterea mā
dauit. ⁊ qui percutit te in maxillā prebe ei ⁊ alterā. Mat.
v. ⁊ Luc. vj. xxiij. q. iij. §. j. vbi Chryſ. Nā ⁊ medici quū cal⸗
ce feriunt ab inſanis: tūc maxime miſerentur eis: ⁊ accin⸗
gunt ſe ad eorū remedia. Tu quoq; ſimilē habeas conie⸗
cturā erga pſequētes. Ipſi namq; ſunt qui precipue infir
mant. nec prius deſiſtamus/ q̄ totam amaritudinē euo⸗
muerint. tunc vberes gratias agent tibi: ⁊ ipſe deus te co⸗
ronabit. q̄ fratrem tuum a peſſima egritudine liberaſti.
Itē ibi Baſili⁹. Fere autē cuncti contra hoc mandatū ꝓ⸗
cedimus/ ⁊ precipue potentes ſeu principes: non ſolum ſi
paſſi fuerint cōtumelias: ſed ⁊ ſi preſtita eis nō ſit reuerē⸗
tia/ aduerſarios reputantes quicunq; eos min⁹ reueriti
fuerint q̄ ſe reputauerint dignos. Eſt autē magna infa⸗
mia principis eſſe promptū ad vindictam. Nam qualiter
alios docebit nil mali pro malo rependere: qui nocenti re
tribuere ſatagit? Itē ſup verbo pre. Io. xviij. dedit alapā
ieſu. Aug. Quid iſta reſponſione veri⁹/ manſueti⁹/ iuſtius
qui eñi accepit alapā: nōne vellet eum qui pcuſſit aut ce⸗
leſti igne cōſumi: aut terra dehiſcēte ſorberi: aut correptū
demonio volutari: aut etiā alia huiuſmodi qualibet pena
vel etiā grauiore puniri? Quid horū per potentiā iubere
non potuiſſet per quē factus eſt mūdus. Io. j. niſi nos pa
tientiam docere maluiſſet qua vincit mundus? Hic diceret
aliquis. Cur nō fecit qd̄ ipſe precepit. pcutienti enim non
ſic reſpondere/ ſed maxillam aliam debuit preparare. ſed
non ſolū alterā maxillam: ſed totū corp⁹ figendū ꝑpara
uit in ligno. Hic potius demōſtrauit illa precepto patien
tie non oſtentatione corporis ſed cordis pparatione faci
enda. Fieri enim pōt vt alterā maxillam homo viſibiliter
prebeat iratus. quanto ergo melius rñdet vera placatus
tanto ad perferenda grauiora tranq̄llo aīo fit magis pa
rat⁹. ad hoc. xxiij. q. j. §. his ita. et. c. parat⁹. vnde ⁊ in li. col
lationū Io. caſſi. in collatione de amicitia Ioſeph ſic ait ⁊
exponit hoc verbū. Siq̄s te percuſſerit in dextra maxilla
tua. prebe illi alterā. ſubaudit ſine dubio dexterā ſcʒ inte⸗
rioris hominis. i. ſi exterior dextera tua impetū ferientis
exceperit: interior quoq; homo per humilitatis aſſenſum
dexterā ſuā prebeat ad verberandum. vt ſic non ſolū nos⸗
metipſos alienos ab iracundie perturbatione ſeruemus
ſed illos qui ſuo cōmoti ſunt vitio ſuccūbentes eorū iniu
rijs ad placiditatē expleta cedis ſatietate cogam⁹. Item
ſuper pre. verbo Io. xix. Dabāt ei alapas. Chryſ. Totaūt
⁊ talibus factis ipſe ſtabant ſimiles. tu vero audiens hec
in mente habe cōtinue. ⁊ regem orbis terrarū ⁊ angelorū
dñm videns cōtumeliā patientem ⁊ oīa ferentem ſilētio
imitare. Itē ibi Aug. Sic eñi implebant que deſe dixerat
chriſtus. ſic martyres informabantur ad oīa que pſecuto⸗
ribus libuiſſet facere perferenda. ſic regnū quod de hoc
mundo nō erat Io. xviij. ſuperbū mundum nō atrocitate
pugnandi/ ſed patiendi humilitate vincebat. ¶ Peram
bus ſermonē fratribus ait Antoni⁹. ſi te percuſſerit aliq̄s
in maxilla ⁊c. At illi hoc ſe nō poſſe facere dixerunt. quib⁹
ipſe. ſi prebere alterā non poteſtis: vel in illa vna/ vt iterū
ſi voluerit feriat/ ſuſtinete. Sed quū hoc ſe nō poſſe face
re teſtarentur. dicit eis. ſi ergo nec hoc poteſtis: ne reddā
tis quod accipitis. q̄ ⁊ dixerūt nec hoc poſſumus. Tūc An
tonius ait diſcipulo. Fac eis eſcas: q: nimis infirmi ſunt.
ſi eñi nō poteſtis portare. quid a me requiritis. neceſſaria
eſt vobis oratio per quā infirmitas veſtra ſanet. ¶ Sequit
Saturabit opprobrijs auide ſuſcipiet vſq; qd̄ eſt ad com
pletionem opprobrij. Pſalm. cxv. Calicem ſalu. ac. ⁊ ite
rum: Opprobria exprobrātiū tibi ceciderūt ſup me. ⁊ itē
Opprobriū fact⁹ ſum multis ⁊c. ¶ Saturabitur. non di
cit ſuſtinebit opprobria. ſed ſaturabit. Facile eſt vnū ⁊ al
terū ſuſtinere. ſed vt facili⁹ miſericordiā iudicis moueat
multitudinē opprobriorū auide ſuſcepiſſe declarat. q: ab
auiditate ſurgit ſatietas. vnde ⁊ Dauid ſemei opprobria
⁊ cōuitia patienter tolerat dicens. q: domin⁹ iuſſit illi vt
maledicat mihi ſi quomodo videat hūilitatē meā ⁊ retri
buit mihi bona ꝓ maledicto. ij. Reg. xv. ¶ Caph. Quia
non repellet in ſempiternū dñs. etſi ad horā non repellit
ſi reuertatur. ſic eccl̄ia nulli claudit gremiū redeūti. xxiij.
q. iiij. duo iſta. C. de ſum. tri. inter claras. quod qualiter in
telligatur declarat ex de here. ſuper eod. li. vj. ¶ Quia ſi
abiecit. a facie petōris. Et miſerebitur. pſ. cij. Non in per
petuū iraſcetur ⁊c. Et iterū. Non obliuiſcet miſereri deus
ſm multitudinem miſericordiarum ſuarū. pſ. l. que a ſecu
lo ſunt. Et iterū. ſm multitudinē miſerationum tuarū ⁊c.
de hoc ſupra in iſto. c. ſup litera Heth dixi. ¶ Non enim
humiliauit ex corde ſuo. non vult ſaturari penis noſtris.
vnde Aug. Non concupiſcit de⁹ penā reorum tanq̄ ſatu
rari deſiderans vltione: ſed qd̄ iuſtū eſt cum tranquillita
te diſcernit ⁊ recta volūtate diſponit. Ut etiam mali ſint
inordinati. ⁊ abiecit penitus filios hominū. q: non vult
mortē peccatoris. Ezechi. xviij. xxiij. q. ij. admonere. in. q.
ij. admonere. iij. q. iiij. hi qui. ¶ Lamech. Ut cōtereret. cru
deliter. ſub pedib⁹ ſuis. pſ. viij. Omnia ſubiecisti ſub pe
dibus eius. Omnes vinctos terre. terrenis cōpedibus.
Uerba ſtulti ſunt. q̄ propheta accipit. quaſi diceret. Non
contereret reuertentes: quia magis vult ſaluare q̄ damna
re. Ut declinaret iudiciū viri. qui eſt iudex viuorū ⁊ mor
tuorum. Actu. x. ex de ſum. tri. c. j. §. hec ſancta. qui reddet
vnicuiq; iuxta opera ſua. Mat. xvj. pſ. lxj. Ro. ij. Apoca.
xix. ⁊ xxij. ex de ſum. tri. c. j. §. hec ſancta. In cōſpectu vult⁹
altiſſimi. ⁊ ſi nō in conſpectu hominum. irriſorie. q: dixit

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

dauid pſ. cxlij. Non intres in iudiciũ cũ ſeruo tuo: q: non
iuſtificabitur in cõſpectu tuo oĩs viuẽs. Ut puerteret ho
minẽ in iudicio ſuo. p:eſenti vel futuro. dñs qui oĩa iuſte
agit. Dñs ignorauit. q. d. ꝙ ſtultus ꝙ audax eſt hoc dicens
q: oculus eius oĩa conſpicit. Eccł'i. xxiij. xviij. q. ij. pernicio
ſam. Hiere. xxiij. Si occultabit̃ vir in abſconditis: et ego
non videbo eũ. pſ. xciij. Qui finxit oculũ non conſiderat.
¶ Mem. Quis eſt iſte tam amẽs. quũ ſit puluis et cinis
Qui dixit vt fieret aliq̃d dño non iubẽte: quo iuſte diſpo-
nente oĩa fiunt volũtate vel permiſſione. xxvj. q. v. nec mi-
rum. xxiij. q. j. quid culpatur. Ex dñi miſerico:dia patrant̃
bona. ⁊ ex dei iuſto iudicio fiũt mala. xxiij. q. v. §. hinc etiã
¶ Ex o:e altiſſimi. q. d. ſtultus Uel peccato:. ſine diſpo-
ſitione dei fluctuãt oĩa mortalia. Non egredientur bona
vel mala. q. d. infidelis. Omnia a caſu vel a fortuna abſq̃
dei diſpenſatione veniũt. Apud veros chriſticolas nec eſt
geneſis/nec caſus/nec fortuna/nec neceſſitas/nec fatum
xxvj. q. vij. non obſeruetis. de pe. di. ij. ſi eñi. ℞. ⁊ paulo poſt
ſed dei p:ouidẽtia ⁊ iuſta permiſſio. vt in gloſ. p:oxime po
ſita ſicut dicebat pater ſancti Clemẽtis oĩa fieri a geneſi.
id eſt a natiuitate. Unde ⁊ genethliaci dicunt̃: ꝑpter na-
taliciorũ cõſiderationes dierũ. Geneſes eñi hoim p. xij. ſi-
gna deſcribunt. xxvj. q. iiij. igitur. ℞. genethliaci. ¶ Quid
murmurauit homo: cõtra deũ. Geñ. xvj. Nec contra nos
eſt murmur veſtrum: ſed cõtra dñm. Ex Numeri. xiiij. ibi:
Uſquequo multitudo hec peſſima murmurat cõtra me.
xc. di. alienus. j. ad Co:. x. ibi. Neq̃ murmuraueritis. Sa-
pientie. j. Tumultus murmurantiũ nõ abſcõdetur. cuſto
dite ergo vos a murmuratione q̃ nihil p:odeſt. Ex octa-
ua ſynodo. Alien⁹ ſit a fratrũ vnitate: q̃ murmurat ⁊ op⁹
eius. i. oratio vel oblatio ſm gloſ. abijciatur q̃ murmurãs
extiterit. xc. di. alienus. de hoc etiã. vij. q. vij. §. item obijcit̃.
Uiuens vir p:o pctis defendendis/vel deo imputãdis. ſic
ut dixit Adam Geñ. iij. Mulier quam dediſti mihi ſociã
dedit mihi de ligno: ⁊ comedi. ſuis. ex ſe/ex libero arbitrio
xxiij. q. iiij. vaſis ire. de pe. di. ij. ſi eñi. vltra q̃tuo: colum. ℞.
⁊ paulopoſt. Hinc Paul⁹ ait ad Ro. ix. O homo: tu quis
es qui reſpondeas deo: ⁊c. q. d. Quid dicturus es homo
p:o peccatis tuis quũ omne os obturatur. pſ. cvj. g. Oĩs
iniquitas oppilabit os ſuum. Unde vigilãter vir ait p:o
peccatis ſuis. Uir ſexuȝ indicat. xxxij. q. vij. §. ſed illud. hõ
cõem naturã. xxiij. q. iiij. duo. Aliud eſt ex natura. aliud ex
gratia: vt neq̃ homo/qui ex p:opagine p:ime nature co:
rupte. de con. di. iiij. non ex quo. quã nutrit/flagellat̃. neq̃
vir/qui gratia diſcernit̃. i. qui a virtute nominat̃. vt p:e.
§. ſed illud. habeat cõtra figulũ quid querat̃. Unde Job
ait. j. c. tribulationibus p:eſſus. ſit nomen domini benedi
ctum. ¶ Nun. Scrutemur. diligenter a p:op:ia perſona
Uias actiones. ſcito teipſum ⁊ queram⁹ diligenter. Et re
uertamur penitendo. Ad dñm. a quo receſſeram⁹ per pec
catum. Hiere. xxx. Reuertetur Jacob ⁊ requieſcet. Cãti.
vj. Reuertere ſunamitis. ¶ Tria facere debem⁹. Scruta
ri opera noſtra. Querere quid facti ſum⁹. quid fuim⁹. q̃d
eſſe debem⁹. Et reuerti ad dñm patrem. a quo diſceſſim⁹
peccantes. Magnũ eſt vnicuiq̃ ſeipſum cognoſcere. Uñ
Moyſes. Attende tibi ne ſtat verbum abſcõditũ in co:-
de. Attende tibi. nõ diuitijs/non poſſeſſionibus/nõ virib⁹
ſed animo ⁊ menti: vnde facta ⁊ cõſilia ⁊ cogitationes ve
niunt. Canti. j. Si ignoras te inquit o pulch:a ⁊c. ij. ad
Co:. xiij. Uoſmetipſos tentate ſi eſtis in fide. ipſi vos ꝓ-
bate. Jtẽ. ij. Jo. canonica. c. vnico. Uidete voſmetipſos ne
perdatis q̃ operati eſtis: ſed vt mercedẽ plenã accipiatis
Jn vitis patrũ legit̃ ꝙ quidã frater dixit cuidã ſeni: Quẽ
admodum dicunt quidã/q: viſiones videmus angelo:ũ
reſpondet. Beat⁹ eſt qui peccatum ſuũ ſemper attendit/⁊
videt. cognitio ſui p:ecedit dei cognitionẽ. q: qui ſe nõ co
gnoſcit: nec deũ. ¶ Lx Leuem⁹. a limo terre. Co:da no
ſtra. integritatẽ fidei. Cũ manib⁹. operib⁹. Ad dñm in ce-
los. pſ. xxiiij. Ad te domine leuaui animãmeam ⁊c. Et ite
rum. pſ. cxxij. Ad te leuaui oculos meos ⁊c. Hiere. iij. Le-
ua oculos tuos in directũ: et vide vbi nunc p:oſtrata ſis.
Leuauerunt vocẽ lep:oſi. Luc. xvij. Leuandũ caput. Luce.
xxj. ¶ Nos inique egimus. quaſi culpa noſtra eſt nõ tua.
egim⁹ cõtra p:oximũ. Et ad iracundiã p:ouocauim⁹ deũ
quod peius eſt. Jdcirco inexo:abilis es p:o tantis pctis
Sed ſi plura eſſent ⁊ innumerabilia: exo:abilis eſt. vt in
Manaſſe. ij. Parali. vlt. Uide ſup:a in iſta. ij. parte. in. iij.
ar. in ſi. in. §. hec autẽ. Sed hoc dicit vt aggrauemus pec-
cata noſtra. ⁊ quia magni peccato:es non confidunt o:a-
re. Nam multiplicatũ peccatũ fiduciã tollit o:andi. Sed
quiſq̃ ſe cogat cũ gratia o:are. q: deus audit o:ationem
humiliũ ⁊ non ſp:euit p:ecem eo:ũ. pſ. cj. Leuemus ergo
co:da noſtra cũ operibus ad deum. q: deum ad iracundiã
p:ouocauimus. quia p:eterea abundant. p:eſentia, pec-
cata non ceſſant. Aliter eñi inexo:abilis eſt. non ꝙ venie
claudatur ianua. niſi noſtra claudat̃ malitia. ¶ Samech
Operuiſti in furo:e. Percuſſiſti plaga diſperſionis. Oc-
cidiſti. ſpiritualẽ intelligentiã abſtuliſti. Nec peperciſti. oĩ
bus bonis ſpoliari tẽpo:aliter ſepe ⁊ ſpũaliter permiſiſti
Plangit ſe eccleſia p:o mẽb:is/peccato:um caligine ope
riri. ⁊ percuſſam iudicio dei p:eeũte vulnere p:auitatis.
Nubes delicto:ũ oppoſita plangitur: q̃ magis cõtra nos
o:are ꝙ deum exo:are creditur. Unde Geñ. iiij. Uox ſan-
guinis fratris tui ⁊c. ⁊ Heb. xj. Melius loquentẽ ꝙ Abel
Nam cogitatio terrena ⁊ delicto:um immanitas facit ne
o:atio noſtra poſſit ad deũ tranſire. nec ipſe o:antib⁹ par-
cere: quia clamo: terrenus opponitur. ¶ L Oppoſuiſti
nubẽ. peccato:ũ/que contra nos clamat tibi ne tranſeat
ad te o:atio noſtra. j. Jo. iij. Si co: nr̃m non rep:ehẽderit
nos: fiduciam habemus ad deũ vt quicquid petierimus
accipiemus ab eo. Eſa. lix. Jniquitates noſtre diuiſerunt
inter nos ⁊ deum noſtrum. Non edificantur bona niſi de-
ſtruantur mala. Hiere. j. Ut euellas ⁊ diſſipes ⁊c. edifices
⁊ plantes ⁊c. ⁊ ex̃ de ma. ⁊ obe. ſolite. §. potuiſſes: non eñi
edificant̃ bona niſi deſtruantur mala vt dictũ eſt. xxxij. q.
j. cũ renuntiatur. ¶ Eſt autem nubes leuis ſup:a quã aſ-
cendit dñs. de qua Eſa. xix. in p:in. Ecce dñs aſcendet ſuꝑ
nubem leuẽ. i. aſſumet carnẽ a grauedine peccati immunẽ
⁊ ingredietur egyptũ. i. hũc mundũ/viſibiliter apparẽdo
¶ Eſt nubes lucida in figura ſpũſſancti. Math. vij. Eſt
nebula obſcura ⁊ denſa: q̃ denſitatẽ peccato:ũ ſignificat.
de qua hic de o:atione. ſ. e. c. ſuꝑ litera Gymel dixi. ¶ Sa
mech. Eradicationẽ. de terra viuentiũ. Et abiectionẽ in-
dignationem contra indignos. Poſuiſti me. chriſtũ. Jn
medio populo:ũ. in manifeſto. vox chriſti eſt. Jo. ix. Jn iu-
dicium ego in hunc mundũ veni: vt qui non vident vide
ant: ⁊ qui vidẽt ceci fiant. vbi Aug. i. qui ſe non videre cõ-
fitentur: ⁊ medicũ querunt: videant: ⁊ qui putant ſe vide
re ⁊ medicũ non querunt: in ſua cecitate permaneant. ſi-
mile qd̃ dicit Symeon Luc. ij. Ecce poſitus eſt hic in ruinã
⁊ in reſurrectionẽ multo:um ⁊c. vbi Orige. Qui ſimplici
ter poteſt exponere ⁊ dicere in ruinã eũ veniſſe infideliũ
⁊ in reſurrectionẽ credentium. Amb. Ut ſcȝ iuſto:um ini-
quo:umq̃ merita diſcernat: ⁊ p:o noſtro:um qualitate fa
cto:um iudex verus et iuſtus aut ſupplicia decernat aut
p:emia. ad hec di. iij. oĩs autem lex. ¶ M Ayn. oculus
meus afflictus eſt. Jdeo dicit̃ ocul⁹ ſingulariter/nõ oculi
vt cum deo vnit̃. Canti. iiij. Uulneraſti co: meum in vno
oculo:um tuo:ũ. Oculus dexter charitas eſt. oculus ſini-
ſter cupiditas. chriſtus in vno oculo videt̃. Alij ſunt oculi
carnis: qui aperiunt̃ ad malũ. alij mentis: qui tranſeunt
in vnũ vt ſit vna mens cum deo. Eccleſia etiã duos habet Oculi
oculos. Moralẽ ⁊ Myſticũ. myſticus. acutio:. Mo:alis eccleſie.
dulcio:. Habet etiã eccł'ia oculos ꝑ q̃s videt. ſcȝ p:latos. de q̃b⁹
Cañ. j. ibi. Oculi tui colũbaꝝ. ⁊. v. ibi. Oculi tui ſicut colũ
be. ſic intelligit G:atian⁹. xxxvj. di. §. ecce. i ſi. factr. xciij. di.
diacon i. j. ⁊. ij. ⁊ ex̃ de of. arch. ad hec. Sed iſti oculi hodie
obſcurati ſunt: ⁊ iõ nõ vidẽt: ſicut p̃dixerat pſ. lxviij. Ob-
ſcurentur oculi eo:um ne videant. xxxvij. diſtin. §. vt itaq̃.
¶ Nec taceat. Lach:yme apud deum pondera vocis hñt

de quibus Eccľi.xxxv.dicitur. A maxilla uſqꝫ ad celũ aſcẽdunt. Eſa.xxiiij. Adipe victimarũ tuarum non inebriaſti me. de his.ſ.c.ij. ſup:a illam ſa.dc. in th:e.late dixi. Eo ꝙ nõ eſſet requies. ſcilicet vera quia deũ amiſit q̃ ſabbato carnali requieuit. Hiere.xlviij. Requieuit moab in fecibus ſuis. ¶ Ayn. Donec reſpiceret. Qui perſeuerauerit uſqꝫ in finẽ hic ſaluus erit. Mat.x.⁊.xxiiij. de pe.di.ij.§.euidenter.℞.item illud.vbi Chꝛyſ. Mũ enim conſueuerũt multi in pꝛincipijs eſſe vehementes: poſtea vero diſſolui: pꝛopter hoc ait quoniã finem regro.q̃ enim vtilitas eſt ſeminum in pꝛincipio quidẽ floꝛeſcentium/poſtmodũ vero tabeſcentiũ? Item Hiero. Non eñ cepiſſe ſed perfeciſſe virtutis eſt. ad hoc de pe.di.ij. non reuertebanť.⁊.§.euidẽter ℞.item illud euangelij.cum.c.ſe. Et videret dominꝰ oculo miſericoꝛdie. ſic vidit viduam et miſericoꝛdia motus eſt. Luc.vij. De celis. de altitudine bonitatꝫ ſue. ¶ Ayn. Oculus meus. ſingulariter. quia ad diuina tẽdit: depꝛedatus eſt animã meam. omnia extrahendo in deum. In cunctis filiabus. cogitationibꝰ eterne vite. Urbis mee afflictionis delictoꝛum. Oculus animã depꝛedatur: quando oĩs doloꝛis affectus effundiť. Et ardoꝛ animi in animas liquǭtur: quãdo quicq̃d eſt in anima/ſicut de fonte riuus fluit vnde pſ̃.cxviij. Defecit anima mea in ſalu.tu.⁊ defecerũt oculi mei ad te. Anima enim depꝛedationẽ patiť ab oculo: vt ſuo creatoꝛi hereat: de ſe diffiſa: in illo confiſa. Deficit vt in ſpiritũ tranſeat: et ſit vnus ſpiritus cum deo. Nõ dicitur ſingulariter oculus: nõ oculi. vt cum deo vniatur. Unde oculus chꝛiſti amoꝛe repletus animã depꝛedatus in cunctis filiabus vꝛbis mee. per ſingulas delictoꝛũ affectiones vel afflictiones ⁊ eterne vite cogitatiões. Debet enim quiſqꝫ peccatoꝛ fonte lachꝛymarum rebaptizari qui nutritur oculo ſancte cõuerſationis vel cõtemplationis Iſto ſe fonte ſpiritualiter baptizabat Judith in valle Bethulie. Judith.xij. Greg. Quia poſt baptiſma inquinauimus vitam: baptizemꝰ lachꝛymis cõſcientiam. De iſto baptiſmo lachꝛymarũ de pe.di.iij. baptizanť.⁊ Eccľi.xxxiiij. in fi.ibi. qui baptizatur a moꝛtuo. Eſt ⁊ intellectus magis adherens litere: ꝙ oculus impudicus animam depꝛedatur in aſpectu mulierũ. vnde Mat.v. Omnis qui viderit mulierẽ ad concupiſcẽdũ eam: iam mechatus eſt eam in coꝛde ſuo.xxxij.q.v. qui viderit. vbi Hiero. Inter paſſionẽ ⁊ pꝛopaſſionem hoc intereſt: ꝙ paſſio reputatur pꝛo vitio pꝛopaſſio licet vitij culpam habeat: nõ tamen adhuc crimen. Ergo qui viderit mulierẽ: ⁊ anima eius fuerit titillata: hic pꝛopaſſione percuſſus eſt. Si ergo cõſenſerit: de pꝛopaſſione tranſiuit ad paſſionẽ. ⁊ huic voluntas peccati non deeſt: ſed occaſio. Quicũqꝫ igitur viderit ad concupiſcendum.i. ſic aſpexerit vt cõcupiſcat ⁊ facere diſponat iſte recte mechatur in coꝛde. Item ibi. Aug. Tria ſunt quibus impletur peccatum. ſcilicet ſuggeſtio que poſt memoriam fit. ſiue ꝑ coꝛpoꝛis ſenſus. q̃ ſi frui delectauerit. delectatio illicita refrenanda eſt. ſi autẽ conſenſio facta fuerit plenum peccatũ erit. ¶ Duplex eſt conſenſus ſm Tho. Unus eſt circa delectationẽ. ⁊ hoc moꝛtale. Alius eſt circa actũ. ⁊ hoc grauiꝰ. Unde Leuiť.xvij. Hõ q̃liber de domo iſrael et de aduenis q̃ peregrinãtur inter vos ſi comederit ſanguinẽ: obfirmabo faciẽ meã cõtra aĩam illius: ⁊ diſperdam eam de populo ſuo: quia anima carnis in ſanguine eſt. Satis ſurdus eſt qui ad tonitruũ tante cõminationis non timet. Sanguis eſt noxia delectatio. quã ſicut canis impudẽtiſſimus lãbit/qui ad delectandũ peccata pꝛeterita recolit. de hoc legiť ⁊ not.xxxij.q.vij. non ſolũ. in gloſ. ſcꝫ vt delecteť. Adde hic q̃ ſcripſi.ſ. in iſta.ij. parte in ar.lij.§.ſeptimꝰ. in pꝛin. ⁊ i ar.lxxiij.§. Nũc de imũditia.℞. ſuper verbo autẽ. ⁊ verſiculo ſe. Leui.xvij. ꝓhibeť ſanguis comedi. ⁊ aĩa in ſanguine eſt. Nam ſicut caro per ſanguinem viuit: ita fomes pꝛaui operis in delectatione cõſiſtit. Funde ſanguinẽ: ⁊ caro moꝛietur. Tolle delectationem ⁊ nõ erit qui pꝛaua operetur. Unde nõ vitulum/ſed caput vituli/populus dicitur adoꝛaſſe. ⁊ licet hoc non dicatur.

Exodi.xxxij. h̃ tñ dicunt doctoꝛes. vnde Eccľi.xvij. Nimis odito execrationẽ.i. peccatum opus execrabile. ita vt nec videre nec audire nec loqui nec cogitare velis de illo niſi ad deteſtandũ ⁊ dolẽdum de illo. Sicut Ezechias q̃ dicebat. Eſa.xxxviij. Recogitabo tibi omnes annos meos in amaritudine anime mee. ſfacit quod legiť. ⁊ no.lxxxj.diſ. valet. in gloſ. memoꝛie. ¶ Uerũtamen delectatio ante cõſuetudinem vel nulla eſt vel tenuis. cui cõſentire peccatũ eſt. Si autẽ ⁊ in factum pꝛoceſſerit videtur ſatiari ꝫ extingui cupiditas. ſed poſtea quã ſuggeſtio repetitur: maioꝛ attendiť delectatio: que adhuc minoꝛ eſt q̃ illa que in cõſuetudinẽ vertitur. quã vincere difficile eſt. Greg.xxi.moꝛa. Quiſquis vero incaute exterius reſpicit/in delectationem peccati cadet. atqꝫ obligatus deſiderijs incipit velle q̃ noluit. Nanqꝫ caro deoꝛſum trahit: ⁊ ſemel foꝛme coꝛde per oculos alligata/vix ſoluitur. Pꝛouidendum ergo nobis eſt. Quia intueri non debet: quod nõ licet cõcupiſci. Ut eñ munda mens in cogitatione ſeruetur: a laſciuia voluptatis ſue depꝛimendi ſunt oculi. quaſi quidã raptoꝛes ad culpã. Chꝛyſ. in homi. Si ergo cõtinue velis oculos pulchꝛis faciebus infigurare: ⁊ ſi bis vel ter foꝛtaſſis poſſis continere: nõ tamen ſemper. non eñ es extra hũanam naturam. Qui autẽ flãmam ſemel accendit: etiã viſa muliere/abſente foꝛmat apð ſe imagines turpiũ actionũ: a quibus multoties pꝛocedit ad opus. Mñ ſi aliq̃ ſe oꝛnãdo/oculos hominũ ad ſe attraxerit: etiam ſi nulli plagã intulerit: penã patietur extremam. Uenenũ enim fecit et poꝛrexit: etſi nullus qui bibat inuentꝰ eſt. Nõ aũt viris dicit hoc ⁊ ad feminas loquiť. capiti eñ loquens ⁊ coꝛpoꝛi perſuadet. ¶ Itẽ Paſcaſius. Non dicit ſimpliciter qui viderit. ſed addidit: ad cõcupiſcendũ eam. Nec dicit mechatus eſt in oculo: ſed in coꝛde. q.d. conſenſit in delectatione videndi. ⁊ ibi eſt mechia. vt pꝛe.c. q̃ viderit. ⁊.c. nec ſolo. q: adulteriũ cõmittitur voluntate cũ cõſenſu delectationis vt pꝛe.c. ⁊.c. ſicut enim. cũ.c.ſe. et.xxxij.q.v. non mechaberis. ⁊.q.vij. nõ ſolũ. Job.xxxi. in pꝛin. Pepigi fedus cũ oculis meis: vt nec cogitarẽ quidẽ de virgine. vnde Aug. in pꝛe.c. nec ſolo. Oculus impudicꝰ/impudici coꝛdis eſt nũtius. Uñ narrat in.li. de vita cõtemplatiua Iſaac. ꝙ quidam pater ꝓbatiſſimꝰ noluit videre quẽdam aliũ anachoritam imberbẽ iuuenẽ. dicẽs ſocio ſuo qui dixerat ei. Nũquid tu pater times? Non timeo. ſed occaſionẽ timẽdi nolo mihi inducere. ¶ Phe. Aperuerũt. ſanguis eiꝰ ſuper nos ⁊ ſup filios noſtros. Mat.xxvij. vbi Hiero. Perſeuerat uſqꝫ in pꝛeſentẽ diem hec impꝛecatio ſuper iudeos. et ſanguis eoꝛũ non auffertur ab eis. Aperuerũt. voc ꝓphete. ſup nos deuoꝛãdos. Os ſuũ. omnes inimici. demones perſecutoꝛes etiã chꝛiſti ⁊ eccleſie. ¶ N Phe. Foꝛmido coꝛdis. Et laqueꝰ. pedibꝰ inſipientiũ. Sap.xiiij. Facta eſt nobis. que debuit iuuare. Uaticinatio. ꝓphetarũ. quã timebat ne impleretur in chꝛiſto. vñ paſſio ⁊ cõtritio ⁊ humilitas chꝛiſti infidelibꝰ fuit ruina. vnde Joã.xv. Si non veniſſem/⁊ locutus eis nõ fuiſſem: pctm̃ non haberẽt. nũc autẽ excuſationẽ non habent de peccato. Et cõtritio.i. deſtructio ⁊ ruina. Alia vero eſt cõtritio ꝓphetarum et ſeruoꝛum dei deuotione diuine inſpirationis. Deus eñ coꝛ contritũ non deſpicit. pſ̃.l. de pe.di.i. cõuertimini. Alia coꝛum q̃ pꝛo peccatis afflicti ſpũ verant erroꝛis. de quibus hic loquiť. Quia eñ vaticiniũ ⁊ contritionẽ ꝓphetarum pꝛo iudeis gementiũ ſpꝛeuerunt: ideo vaticinium eis laqueus ⁊ cõtritio fuit. q̃ in paſſione dñi accidiſſe nulli dubiũ eſt. Sic ⁊ hodie in eccľa. q: ꝑdicatoꝛũ multi ⁊ vidẽtes multa ꝑdicunt de futura ⁊ quaſi intolerabili tribulatiõe eccleſie. ⁊ cõiter maxime a p̄latis eccľie non curatur. ⁊ ab iſta veritate auditum auertunt ⁊ ad fabulas cõuertunť. xxvi.q.v. nec mirum. ſed incãticum ⁊ deriſum ⁊ fabulam talia vba ducunt. Ezechie.xxxiij. Idcirco h̃ vaticinatio in laqueũ erit eis ⁊ cõtritio ⁊ ruina. ¶ Phe. Diuiſiones. plagit eccleſia ſuper contritionẽ ⁊ ruinã filioꝛum ſuoꝛũ. Diuiſiones aquarum. Paſcaſius. He diuiſiones aquarũ peti

Sepulſ crũ dñi.

ablnũt.deliciarũ areolas infundũt. vt fluãt oĩa aromata virtutũ.Cañ.iiij. Has diuiſiones aquarũ cũ impetu deducit eccl'ia de libano. Libanus interpretatꝛ candidatio. ꝑctã abluẽdo. Diuiſiones aũt aquarũ deducit:qui ſingula crimina abluendo profundit:vel amoris vulnera linit. vnde Cañ.iiij. vulnerata charitate ego ſum. Deducebat illa diuiſiones aquarũ: que pedes dñi lachrymis irrigauit. Lu.vij. ⁊ Dauid pſ.xciij. ſm multitudinem doloꝝ ſuorum. Et Petrus fleuit amare.de pe.di.j. petrus. ⁊ Dauid pſ.vj. Lauabo ꝑ ſingulas noctes lec. me.la.me.ſtra.meũ rigabo. Et iterũ pſ.cxviij. Exitus aquarũ dedux.ocu.mei q2 nõ cuſ.legem tuã. Flent enĩ ſancti magis culpã ꝙ erũnam. Flet Hiere.nõ tam cõtritionem preſentis vite in eccleſia/ꝙ penã eternã ſupplicij.q2 videt in eccl'ia plurimorum impenitentiã. Oẽs ſancti flent ⁊ diuiſiones aquarũ deducunt:vt vberiorem accipiant fructũ. De iſtis lachrymis ſuperius in thre.ij.c.ſuper litera Sade.ſuper verbo/deduc quaſi torrentem.⁊ iunge qḋ ſcripſi.s.e.ca.j.in prin. ver.cõſtat.in litera Aleph.in textu. Quõ ſedet.plene dixi. Deduxerũt oculi mei. In ꝯtritione ſpũali.captiuitate Filie.eccleſie. Populi mei. eſt enĩ eccleſia mater ⁊ filia.vt.s. in thre.dixi.ij.c.ſup l'ra Caph.in ṽbo filie ppl'i mei. ¶ Sade. Venatione.deceptiõe. Ceperũt me.vox chriſti. Quaſi auem inimici mei.iudei. Gratis.ſine cauſa.quaſi venãtes auem cũ gladijs ⁊ fuſtib9 chriſtũ apprehenderũt. Lu.xxij. Job.v.homo/ſcꝫ chriſtus/naſcitꝛ ad laborem/ſcilꝫ in paſſione.⁊ auis ad volandũ/ſcꝫ in aſcenſione. Sic ⁊ tota die inimici demones qui nos oderunt gratis capiunt in ſuis tentationibus membra eccleſie/ſicut aucupes auem.

¶ Sade.Lapſa eſt.vox chriſti. In lacũ vita mea. in torculari paſſionis. Vnde torcular calcaui ſolus. Eſa.lxiij. Et poſuerũt lapidem.qui aduolutus eſt ad oſtiũ monumenti.Mar.xv.ibi Beda.

Sepulcrũ dñi.

Dicitur ꝙ monumentũ dñi domus rotunda fuit ex ſubiacente rupe exciſa/tante altitudinis vt homo rectus medius exiſtens vix extenta manu culmẽ poſſit attingere.⁊ habet introitũ ab oriente:cui lapis magnus aduolutus atꝗ impoſitus eſt. In eius parte aquilonari ipſum ſepulcrum.i.locus dominici corporis de eadem petra factũ eſt/ſeptem pedes habens longitudinis; trium palmoꝝ menſura a pauimẽto altius eminens.qui ſcꝫ locus nõ deſup/ſed a latere meridiano per totum patet:vnde corpus inferebatꝛ. Color aũt monumẽti ⁊ locus albo ⁊ rubro colore dicitꝛ eſſe ꝑmiſtus. ¶ Secundũ myſticum intellectũ domus rotunda diuinitatem chriſti deſignat ſeu ſignificat.q̃ caret principio ⁊ fine. ⁊ qui eſt principium ⁊ finis. Apo.j. Figura enĩ circularis eternitatẽ deſignat.xj.q.j.duo.xxiij.diſt.prohibere. Et q2 perfectior eſt alijs figuris:deſignat ꝑfectionem corporis chriſti in inſtãti cõceptionis factã. Vnde Greg. Nunciãte angelo ⁊ adueniente ſpũſancto/mox verbũ in vtero/mox intra vterũ verbũ caro. Ideo dicitꝛ Hiere.xxxj. Femina circũdabit virum. ¶ Qḋ erat exciſum de petra/deſignat q2 caro chriſti exciſa eſt de maſſa humani generis incorrupta/operatione ſpũſancti. Lu.j.⁊ ideo dicitꝛ Danie.ij.abſciſſus eſt lapis de monte ſine manib9. Qꝫ homo nõ poſſet attingere culmen:q2 humanus intellectus nõ ſufficit incarnatiõis myſteria indagare:q2 nedũ de diuina natiuitate ſed etiã de humana dicit Eſa.liij. Generationem eius quis enarrabit? Introitũ habebat ab oriente.i.a beata virgine: de qua ortus eſt ſol iuſtitie chriſtus deus noſter. Eccl's.j.oritur ſol.⁊ ipſe oriens. Zach.vj. Ecce vir oriens nomen ei9. In parte aquilonari erat locus dñici corporis: q2 nunc in populo gentili factus eſt locus dñi.xxxv.q.j.§.hac itaꝗ. Septem pedes habet longitudinis:ꝓpter opationẽ gratie ſeptiformis manentem in chriſto. Eſa.xj. Tribus palmis eminebat a terra.ꝓpter fidem trinitatis:que non de terra/ſed de celo eſt:ſed celum ⁊ terrã implet. Hiere.xxiij. Patet a parte meridiana:q2 cor fideliũ inhabitat ad recipiendũ gratiã ſpũſancti:que deſignatꝛ in hauſtro. Canti.iiij. Surge ⁊ veni hauſter.chriſtus calidus charitate. Color erat ex albo ⁊ rubro ꝑmiſtus. Q2 ipſe dñs cãdidus fuit per munditiã. Ruber ꝑ charitatem ⁊ innocentiã. Cañ.v. Dilectus meus candidus ⁊ rubicũdus. Sup me.ne reſurgerem.reſpice textũ.s.poſuerũt lapidem. ¶ Inundauerunt aque.ppl'i. Apoca.xvij.de con.diſt.j.cũ omne.ex de cele.miſ.cũ marthe.§.verum. Sup caput meũ.q2 caput ſuꝫ eccleſie.ex de ſacra.vnc.c.vnico.§.ſed vbi ieſus. Dixi. Perij in membris deſperantib9. vnde Michee.vij. Ne leteris inimica mea.ſcꝫ ſynagoga. Quia cecidi/ſcꝫ per mortem. Conſurgã.quũ ſedero in tenebris:dñs lux mea eſt.q2 diuinitas cũ corpore in ſepulcro ⁊ cũ aĩa in inferno.i.in limbo Vnde ⁊ qḋ prime dicitꝛ. Lapſa eſt in lacũ vita mea. exponitur.i.anima mea in limbũ inferni.ſicut hydrus ſerpens in vẽtre Crocodili. Dicitꝛ ꝙ hydrus inuoluit ſe luto vt facilius labi poſſit ⁊ intrat ꝑ os Crocodili.⁊ mordet cor ei9 ⁊ interficit eũ. Ita chriſtus lutũ noſtre carnis aſſumens infernũ momordit: ⁊ vires demonũ eneruauit.iuxta illud Oſee.xiij. O mors ero mors tua. ¶ Coph. Inuocaui nomen tuũ.vox chriſti ſm humanitatem ad patrem.et vox eccleſie pro membris in lacu tribulationũ. Dñe de lacu nouiſſimo.pſ.xxxix.de lacu miſerie ⁊ de luto fecis. Et Daniel.vj. Qui liberaſti Danielem de lacu leonũ. De lacu corruptiõis nouiſſimo inferno.q.d.chriſtus ⁊ eccleſia Quis in lacum lapſa ſit vita mea:ego tñ de nouiſſimo lacu inuocaui. ſicut Jonas in ventre ceti. Jone.ij. Cui ſiꝉe dicit Job.ſi deſcendero in profundũ inferni:inde me liberabis. Incarnatus chriſtus ad extrema montiũ deſcenderat terre vectibus cõcluſus.ſed fiducialiter ſciebat ꝙ liberaret pater eius vitã de corruptione.qua preſſus nobiſcũ pro nobis dolens dicebat. Inuocaui nomen tuũ ⁊c. Qui in infirmitate carnis venit vſꝗ ad nouiſſima laci: ſed inuocando exauditus eſt pro ſua reuerentia. Hebre.v. Nos quoꝗ corruptione ⁊ peccato cõcluſi/idem nobis adfuturum credim9:vt nos fiducialiter idem dicam9 ⁊ ſperem9. Qui aũt ſic concluſi ſum9/aſpicere ⁊ circũſpicere nos debemus:⁊ dicere deo. Aſpice ꝙ mortalitas ⁊ corruptio ad nouiſſima laci nos ꝑduxit. quõ laqueis ſumus cõcluſi. et noli infirmitatem ⁊ periculũ diſſimulare. nam concludit vnuſquiſꝗ innumeris laqueis.de quib9 pſ.cxxxix.laqueũ parauerunt.⁊ iterũ.pſ.cxxiij. Laqueus contritus eſt. Hos euadit ſola humilitas ſm Antonium. ¶ Vocem meã audiſti.a ꝑſona ſua quaſi humilis ⁊ ſuppliciter orat. Exaudiſti.q2 pater ſemꝑ exaudit filium. Joã.xj. Forma orandi ⁊ impetrandi proponitur nobis. Ne auertas aurem tuã a ſingultu meo. Jaco.iiij. Miſeri eſtote ⁊ lugete. Et clamoribus cordis ⁊ mẽtis. Exo.xiiij. Quid clamas ad me? ibi gloſ.deuotione taces.qui clamat ſine deuotione ſilet. cor requiritur non vox apud deum.xxxviij.diſt.ſedulo.de con.diſt.v.nõ mediocriter. ¶ Appropinquaſti.ad te feciſti appropinquare. In die.fiducie exauditionis. Quãdo inuocaui te.pſ.xxvj. Dñs illuminatio mea ⁊ ſalus mea quẽ timebo? Dixiſti ne timeas.cõfortatio. Eſa.xl. Noli timere ſerue meus Jacob. Geñ.xv.in prin. Noli timere Abraam ego protector tuus ſum ⁊c. Et in Joãne. Jo.xvi. Cõfidite: ego vici mundum. De duplici timore.xxiij.q.vi.§.ex his. ¶ Res. Judicaſti dñe.vox capitis ⁊ vox electoꝝ.i.corporis chriſti qui ſunt primatũ benedictionis adepti. qḋ deſignat litera Res.que interpretatꝛ primat9. Cauſam.iuſtitiam.pſ.xlij. Judica me de9 ⁊ diſcerne cauſam meã ⁊c. Et eſt vox iuſtoꝝ venũdata ſub pctõ. His tribus verſib9 electi per caput qḋ eſt chriſtus.ad Colo.j.ex de ſacra vnct.c.vnico.patri commendantur.eiuſꝗ iudicio iuſtificati et redempti offeruntur.et iniquitas et furor aduerſarioꝝ ⁊ cogitationes condemnantur.et mira capitis et corporis vnitas declaratur. ¶ Vidiſti domine.quem nihil latet.xviij.q.vlti.pernicioſam. Iniquitatem illorum aduerſariorum demonum.vox capitis cum corpore. Aduerſum me. Judica.qui omnia recte iudicas.pſ.cxviij. Et rectuꝫ iudicium tuum.qḋ ſuſtineo pro corpore myſtico/eccleſia. Colo.j.xxiij.q.v.de liguribus. ¶ Vidiſti.quia intellexiſti.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Oēm.abſq; meo. Furorem.abſq; ratiōe.xi.q.iij.illa. Pro‑
pherat Jacob.Gen̄.xlix. In furore ſuo occiderūt virum.
ſcʒ chriſtum iudei. Uniuerſas cogitationes coꝝ.pſ̄.xciij.
Dn̄s ſcit cogitationes hoīm ⁊c. Aduerſum me. innocen‑
tem agnū. Joā.i. ¶ Syn. Audiſti opprobriū coꝝ. In his
tribus verſibꝰ irreuocabilis maloꝝ inſania plāgitur. qui
oēm medicinā repellunt: quā quaſi ſuꝑ vulnus chriſtus
attulit.qui vinū ⁊ oleum in ſemiuiui vulnera relicti infu
dit:⁊ alligauit:⁊ ſtabulario qui curā illius haberet/cōmi
ſit.qui de Hieruſalem deſcendebat in hiericho. Lu.x.xlv.
diſt.diſciplina. Opprobriū.vt Demoniū habet. Joā.viij.
⁊ hmōi. Oēs cogitationes coꝝ.vt/Quid cogitatis ma‑
la in cordibꝰ veſtris:⁊c. Mat.ix. ¶ Labia. Labia doloſa
in corde ⁊ corde locuti ſunt.pſ̄.xi. Et meditationes coꝝ
aduerſum me tota die.aſſidue.vox chriſti ⁊ eccleſie,cōtra
ſchiſmaticos ⁊ hereticos ⁊ pſeudo chriſtianos.quibꝰ de‑
tractoribus ⁊ ecclͥe ꝑſecutoribꝰ vtinā ꝑ malam vitā pre‑
latoꝝ ecclͥe ꝑſequendi paleā eccleſie tanta occaſio nō da
retur. Sed ipi qui eccleſiā regere videnṯ/vita peſſima to‑
taliter chriſto cōtraria ⁊ ſepe peſtifera doctrina.q̄ de vita
carnali oritur.ſunt principales ꝑſecutores ⁊ ſancte ecclͥe
inimici. Heu heu dn̄e deus:q: ipſi ſunt in ꝑſecutione tua
primi:qui videnṯ in ecclͥa tua primatū diligere/⁊ regere
principatū. Bern̄. Quis em̄ in prelatū hodie euocaṯ:qui
virtute aliqua polleat:nam etſi aliqui nō vere ſapientes
ſed ſcioli ad prelationes accedant:ꝓpter malā vitam ta‑
men coꝝ eccleſiā implent erroribꝰ cum ſuis ſubtilitatibꝰ
carnalibus. Nam ſm̄ abbatem Neſteroth in ſua collatio‑
ne de ſcientia ſpūali in li.collationū Jo.caſſi. Impoſſibi‑
le eſt immundā animā quantalibet deſudauerit lectiōis
inſtantia adipiſci ſcientiā ſpūalem. Quum em̄ in chriſto
oēs theſauri ſapientie eſſe dicanṯ. Colo.ij.quō is qui chri
ſtum inuenire cōtēpſit/aut inuentū ſacrilego ore blaſphe
mat/aut certe catholicā fidem immūdis operibꝰ polluit/
veram ſcientiā aſſecutus credēdus eſt: Quid em̄ prodeſt
quempiā ornamentū eloquioꝝ celeſtiū/⁊ illā precioſiſſi‑
mā ſcripturarū ſpeciem cōſequi:ſi eam lutulentis operi‑
bus vel ſenſibus inherendo quaſi immundiſſimā terram
ſubigendo cōfringat: ¶ Seſſionem coꝝ quaſi magiſtro‑
rum. Mat.xxiij. Suꝑ cathe. Moy.ſedebant ⁊c.i.q.i.non
quales. Et reſurrectionem.exaltationem. Ego ſum pſal‑
mus coꝝ.i.confabulatio ⁊ deriſus ego ſum.pſ̄.lxviii. ⁊ in
me pſallebant q̄ bibebāt vinū.vox chriſti. ¶ Thau. Red‑
des eis vicem.pro fidelitate amplius expellenṯ a fide.ar.
xlvij.diſti.quantūlibet. Juxta opa manuū ſuarū.qui red‑
des vnicuiq; iuxta opa ſua.ex̄ de ſum.tri.c.i. Mat.xvi.pſ̄.
lxi. Ro.ij. Apoca.xix.⁊.xxi. Imprecatur propheta mala cō
tra malos:vt territi conuertanṯ. Hoc primū deus iudeis
reddidit:qui corde obdurati ⁊ ꝑfidi excecati/a fide ⁊ ve‑
ritate amplius ſunt expulſi.vt videntes nō videant. Jo.
ix. Qui em̄ vitam pemerūt mortem meruerūt. Dabis eis
ſcutum cordis.ne penetrenṯ iaculo predicationis. Labo‑
rem tuū.paſſionem/crucem/mortem.pſ̄.ix. Tu ſolus la‑
borem ⁊ dolorem cōſideras. Et iterū. Uide humilitateʒ
meā ⁊ laboreʒ meū. Sed q: pauci ſunt qui hunc chriſti la‑
borem cōſiderent/⁊ ſequanṯ:ait Eſa.xlix. In vanū labo‑
raui ſine cauſa ⁊c. ¶ Dabis ⁊c. Judei dum laborem paſ‑
ſionis deriſerūt:eodeʒ cor ſuū texerūt:nec predicationis
iaculis penetrari ꝑmiſerūt. Sic quoq; reprobi quos inui
tat ad penitentiā patientia dei/eādem opponūt ſibi qua‑
ſi ſcutū cordis:vt nō videant ꝙ ſuſtinens laboret:⁊ ſic the
ſaurizant ſibi iram. Rom̄.ij. ¶ Aliud eſt ſcutum electoꝝ.
pſ̄.v. Dn̄e vt ſcuto bone vo.tue co.nos. qui habent etiam
ſcutū fidei cum quo extinguūt oīa tela nequiſſimi ignea.
Ephe.vi. Hoc ſcutū fides incarnatiōis ⁊ paſſionis eſt. Et
eſt iſtud ſcutum triangulū: licet ſit vnū. q: in chriſto vna
ꝑſona.triplex eſt ſuba: diuinitatis/carnis/⁊ aīe. Item in
ſcuto corium deſuꝑ extendiṯ in ligno: ⁊ pingiṯ extra. Ita
⁊ caro chriſti extēſa fuit in ligno crucis ⁊ picta. Hiere.xi.
Uenite mittamꝰ lignū in panē eiꝰ. Pictura eſt effuſio ſan

guinis ꝑ diuerſas ꝑtes corporis. Eſa.lxiij. Quare rubeū
eſt veſtimentū tuū: Hoc ſcutū debet geri a ſiniſtris. q: ibi
eſt cor hoīs. Prouer.iiij.oīni cuſtodia ſerua cor tuū. Et ſic
etiā pōt hic intelligi ſcutū in bonā parteʒ. q: qui in corde
paſſionem dn̄i portat:armatus eſt in corde ſuo fortiſſimo
ſcuto cōtra tentationes diaboli. Mentalis ⁊ fidelis me‑
ditatio paſſionis chriſti/potētiſſima eſt ad expellēdū ae‑
reas ꝑtātes. ¶ Perſequeris.vox chriſti.ſicut me ꝑſecuti
ſunt gratis.pſ̄.cxviij. Perſecuti ſunt me gratis.i.ſine cau
ſa. In furore tuo.hic vel in futuro. Juſtitia dei furor vide
tur eſſe dānatis.de pe.di.i.ſed ⁊ cōtinuo. Et cōteres eos.
Ite maledicti in igneʒ eternū. Mat.xxv. Sub celis:quia
celeſtes eſſe noluerunt. Domine duplici contritione con‑
tere eos dn̄e deus noſter. Hiere.xvij. ¶ Perſequeris.vox
ꝓphe imprecatoria cōtra nō reuertētes ad chriſtū:⁊ paſ‑
ſionē eius cōtemnentes. Qui em̄ chriſtū ⁊ mēbra eiꝰ ꝑſe
cuti ſunt: iure in furoris ꝑſecutione cōtriti ſunt ⁊ erunt.
Quia dedit eis dn̄s ſignationē ſm̄ Dauid pſ̄.lix.ſcʒ paſ‑
ſionem ⁊ crucē chriſti.vt fugiant a facie arcus vltionis di
uine:⁊ noluerūt:nec ſe ſignaculo crucis ſignauerūt:ideo
liberati nō ſunt. Ezech.vi. Nec erunt ſicut dilecti dn̄i:q̄ ꝑ
crucē dn̄i liberanṯ:ſicut ꝑ ratem nauigātes. Sap.xiiij.q:
ipſi reprobi cōtra hmōi ſcutū perfidie obiecerunt.

¶ Articulus.vij.

A

Aleph. Quō obſcu‑

ratū. Mꝑ hoc.iiij.c.threnoꝝ.ſ.in iſta.ij.par
te in pn̄.in illo ar. anteq̄ exponerē primū.c.
exarauerim: q: tn̄ hic Hiere. euidentius la‑
mentaṯ ſtatū miſerabilē iſtius tp̄is ecclͥe militātis: ideo
⁊ denuo in prin.⁊ in fi.iſtud.c.quantū ad excitandū ſolici
tius eccleſiā ſanctā in ſeniinis ruentem in mēbris/ad plā
ctum ⁊ triſtitiā ſanctā/latius cōmētabor. dicit ergo Hie
re. Quō. Attentos nos facit dicens rem magnā nouā et
incredibilem.quaſi admiratiue ⁊ lamentabiliter loquen
do. Unde vox eſt ꝓphete dolentis ⁊ increpantis. Sicut
illa: Quō ſe.ſo.ci.ſupra.i.c. Obſcuratū eſt aurum.vita re‑
proba miniſtroꝝ dei ſordibꝰ fuſcata:quondā virtutibꝰ glo
rioſa:nunc ꝑ negotia ſeculi obſcurata. Color optimꝰ ſan
ctitatis habitus/ꝑ terrena q̄ abiecta mutatus. ¶ Obſcu
ratū:q: fides in nobis remanet ⁊ baptiſmi ſacramentum
Aurū.vocamur. Lapides ſanctuarij. ſed obſcurati caligi
ne peccatoꝝ. ⁊ Diſperſi. ꝑ diuerſa genera negotioꝝ ⁊ vi
tioꝝ.vnde plangit ſe eccleſia in baptiſmo niue dealbata.
pſ̄.l. Lauabis me.ſcʒ in baptiſmo. ⁊ ſuꝑ niuē:ſcʒ materia
leʒ:dealbabor.in aīa ſpūaliter. Et ꝓpterea tradiṯ chriſtia
no poſt baptiſmū veſtis candida.q̄ ſignificat innocentiā
⁊ puritatē.ſm̄ Raba.de cō.di.iiij.poſt baptiſmū.infuſione
ſpūſſcti auro pulchriꝰ colorata.ſʒ poſtea in mēbris aliqbꝰ
⁊ hereſibꝰ infecta ⁊ in alijs vitijs obſcurata.cuiꝰ ſapientia
auro clariꝰ fulgebat in lege dn̄i diligenda.pſ̄.cxviij. Suꝑ
aurū ⁊ topazion:eloquētie coloribꝰ diſtincta. Sed dū mun
di cōcupiſcentijs oblectaṯ: aurū obſcuraṯ. ⁊ color mutaṯ
in amorem mundanarū rerū ab amore celeſtiū. Lapides
ſanctuarij.i.ecclͥe.pſ̄.xxi. Tu aūt in ſctō habitas. Uirtutes
diſpergunṯ. In capite oīm platearū. q: amiſſa charitate
cetere virtutes diſſoluunṯ: ⁊ ad cōcupiſcētiā mūdane vite
inclinanṯ. ⁊ lapides quos ſuꝑ rōnale Exo.xxviii.⁊.xxix.
iudicij āne xos in pectore portare debēt in gloriā ⁊ laudē
dei:in deteriꝰ cōmutati diſperſi iacent in.c.pla. Quia quā
verbi dei ſuba in nobis manet incorrupta:quis peccatis
obſcurata:nō nature ſuba perēpta/ſed obſcurata plangi
tur. Nā etſi heretici integritatē fidei corrūpere videanṯ:
vis verbi ⁊ natura nō ſoluitur. obſcuraṯ quidem:ſed nō
corrumpitur. Ita ergo obſcuratur aurum.eloquium.pſ̄.
cxviij.ſcʒ dei ignitum.⁊ preceptū dn̄i lucidum illuminās
oculos.pſ̄.xviij. Quō obſcuraṯ mihi quod lucet alijs:ad
hec.xix.diſtin.ſecundū.xv.q.vlt.ſciſcitantibus.de con.diſt.
i.⁊ ſancta.⁊ diſt.iiij.queris a me.ibi. Dicit enim apoſtolus
Spiritūſanctum nolite extinguere.i. Theſ.v.ſ. nō quia

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN